

ONTWERP VAN WET TOT BESCHERMING VAN DE ECONOMISCHE MEDEDINGING

MEMORIE VAN TOELICHTING

Dames en Heren,

1. Inleiding

De wetgevingen inzake mededingingspraktijken, die van kracht zijn in de geïndustrialiseerde landen, beogen voornamelijk de economische mededinging te bevorderen of deze tenminste te vrijwaren.

Overigens wordt algemeen aanvaard dat de mededinging, voor zover ze daadwerkelijk en omkaderd is, de beste garantie inhoudt inzake economische resultaten, normale prijzen, kwaliteitsverbetering en technische vooruitgang, en aldus bijdraagt tot een zo hoog mogelijk peil van particuliere en collectieve behoeftebevrediging.

Een omkaderde mededinging bevordert de economische doelmatigheid van de productie en de verdeling van goederen en diensten omdat zij naar een optimale toewijzing van aangewende middelen neigt en voortdurend aanspoort tot aanpassing aan de economische en technologische vernieuwingen.

Vrije en open markten bij mededinging zijn, door de grotere gelijkheid van kansen, door de meer gedecentraliseerde besluitvorming, en door de druk tot voortdurende aanpassing van de structuur van vraag en aanbod aan de technische ontwikkeling, bevorderlijk voor de efficiëntie en de concurrentiekracht van de ondernemingen.

Terwijl het toezicht op de mededinging zich voornamelijk aandient voor die deelmarkten waar de invloed van de internationale mededinging minder sterk doorweegt, is het ook van belang voor de verbetering van de internationale concurrentiekracht van de economie, niet in het minst omdat meer doelmatigheid in de binnenlandse sectoren van de economie, via het complex netwerk van toeleveringen en interacties, ook ten goede komt aan de open sectoren.

De verbetering van de concurrentiekracht en de handhaving van aangepaste economische structuren onder druk van een daadwerkelijke mededinging zijn tevens bevorderlijk voor de werkgelegenheid.

Een economisch doelmatige productie en verdeling

PROJET DE LOI SUR LA PROTECTION DE LA CONCURRENCE ECONOMIQUE

EXPOSE DES MOTIFS

Mesdames, Messieurs,

1. Introduction

Les législations en matière de pratiques de concurrence, en vigueur dans les pays industrialisés, visent essentiellement à promouvoir ou tout au moins à sauvegarder la concurrence économique.

Au demeurant, on admet généralement que la concurrence, pour autant qu'elle soit effective et encadrée, offre les meilleures garanties au plan des résultats économiques, de la normalité des prix, de l'amélioration de la qualité et du progrès technique et qu'elle contribue donc à la satisfaction maximale des besoins individuels et collectifs.

Une concurrence encadrée stimule l'efficacité économique de la production et de la distribution des biens et des services car elle tend vers une allocation optimale des moyens mis en oeuvre et stimule constamment l'adaptation aux innovations économiques et techniques.

Par ailleurs, l'efficacité et la compétitivité des entreprises augmentent dans les économies de marché où joue la concurrence, du fait que l'égalité des chances y est plus grande, que le pouvoir de décision y est plus décentralisé et qu'il s'y exerce une pression obligeant à une adaptation constante de la structure de l'offre et de la demande à l'évolution technique.

Si le contrôle de la concurrence se justifie surtout sur les fractions de marchés où l'influence de la concurrence internationale est moins prononcée, il faut reconnaître que le contrôle est également important pour améliorer la compétitivité de l'économie au niveau international, d'autant plus qu'une grande efficacité des secteurs nationaux de l'économie profite aussi, par le biais du réseau complexe d'interactions et de sous-traitances, aux secteurs ouverts.

L'amélioration de la compétitivité et le maintien de structures économiques adaptées, sous la pression d'une concurrence effective, sont également profitables à l'emploi.

Une production et une distribution de biens et de

van goederen en diensten door middel van een soepele en gediversifieerde industriële en commerciële structuur, in geval van effectieve mededinging, komen in het algemeen ten goede aan de gebruikers en verbruikers onder de vorm van een verantwoorde diversiteit en kwaliteit van beschikbare goederen en diensten tegen normale prijzen, een grotere marktdoorzichtigheid en minder verspillingen die het gevolg zijn van een niet-prijsmedinging.

Door de bestendige druk op de prijzen, en door de voortdurende aansporing tot aanpassing van het aanbod aan de vraag, als gevolg van het met elkaar confronteren van concurrerende ondernemingen, wordt het algemeen prijspeil gunstig beïnvloed en de koopkracht versterkt.

Door zich echter te onttrekken aan een vereiste van efficiëntie en voortdurende aanpassing aan voorwaarden, die hen opgelegd worden door het mededingingsgebeuren, streven ondernemingen ernaar, ten nadele van de verbruiker, een groter aandeel van de aldus geschapen welvaart voor zich te houden, meer bepaald door het aanbieden van kleinere hoeveelheden tegen hogere prijzen, wat tevens een verlies aan globale welvaart voor de economie tot gevolg heeft.

Parallel met het streven om een doeltreffend gebruik van de economische hulpbronnen te bewerkstelligen, wordt ook de verdeling van de economische machten beoogd. Deze twee doelstellingen dragen ertoe bij de optimale behoeftebevrediging van de verbruiker te bevorderen; de tweede doelstelling legt, in het bijzonder, meer de nadruk op de kwalitatieve aspecten ervan, alsook op het behoud van een voldoende keuzevrijheid.

De mededinging op de markt kan worden aangetast door overeenkomsten, door misbruiken van machtsposities en door bepaalde concentraties. Wat de overeenkomsten en de machtsposities betreft, dient men deze praktijken evenwel niet automatisch als schadelijk te beschouwen, maar het is duidelijk dat zij in bepaalde gevallen schadelijk kunnen zijn voor de economische belangen van andere ondernemingen en van de verbruikers, en zelfs voor het algemeen economisch belang.

Het toezicht op de ondernemingen blijkt dan ook vanuit concurrentieel oogpunt onontbeerlijk. Dit toezicht beantwoordt aan een tweevoudige betrachting: enerzijds, de economische agenten toe te laten hun activiteiten in de grootst mogelijke juridische zekerheid uit te oefenen en, anderzijds, de grenzen beter vast te leggen waarin de vrijheid van handelen op de

services economisch adequaat, grâce à une structure industrielle et commerciale souple et diversifiée, dans des conditions de concurrence effective, profitent généralement aux utilisateurs et aux consommateurs, parce qu'elles garantissent un choix approprié de biens et de services de qualité à des prix normaux, une meilleure transparence du marché, tout en réduisant les gaspillages qu'entraîne une concurrence qui ne s'exerce pas sur les prix.

La pression constante qui s'exerce sur les prix et l'incitation permanente à adapter l'offre à la demande, conséquence de l'affrontement entre entreprises concurrentes, influencent favorablement le niveau général des prix et renforcent le pouvoir d'achat.

En se soustrayant à la discipline qui commande d'être efficaces et de s'adapter en permanence aux conditions qui prévalent dans un marché où règne la concurrence, des entreprises tentent, au préjudice du consommateur, de se réserver une plus grande part du bien-être créé, en offrant des quantités réduites à des prix plus élevés, d'où en même temps une perte de prospérité globale pour l'économie.

Parallèlement à l'objectif de réalisation d'une utilisation efficace des ressources économiques, réside l'objectif de diffusion des pouvoirs économiques. Ces deux objectifs concourent à la satisfaction optimale du consommateur, le second privilégiant quant à lui les éléments qualitatifs par rapport aux éléments quantitatifs, ainsi que le maintien d'une liberté de choix suffisante.

La concurrence sur le marché peut être affectée par des ententes, par des abus de positions dominantes et par certaines concentrations. En ce qui concerne les ententes et les positions dominantes, il n'y a pas lieu de les considérer comme automatiquement nuisibles à la concurrence, mais il est manifeste que, dans certains cas, elles peuvent être préjudiciables aux intérêts économiques d'autres entreprises et des consommateurs, et même à l'intérêt économique général.

Le contrôle des entreprises du point de vue de la concurrence s'avère dès lors indispensable. Ce contrôle répond à un double souci : d'une part, permettre aux agents économiques d'exercer leurs activités dans la plus grande sécurité juridique possible et d'autre part, mieux définir les limites dans lesquelles la liberté d'opérer sur les marchés doit être maintenue, sans com-

markt dient behouden te worden, zonder dezelfde vrijheid in hoofde van de andere economische agenten in gevaar te brengen.

Meer en meer aanvaardt men dat de overheid daartoe dynamisch moet optreden. Dit blijkt uit het ontstaan of uit de ontwikkeling - vooral sinds een veertigtal jaren - van een nieuw of hernieuwd mededingingsrecht in de meeste industrielanden en binnen de Europese Gemeenschap.

In deze groeiende toename van de wetgeving, heeft België in 1991 en 1999 regelgevingen in die zin aangenomen.

De binding tussen een mededingingsbeleid en de macro-economische doelstelling van de prijzenstabiliteit wordt gewoonlijk aanvaard. Een mededingingsbeleid vermindert de strengheid van de economie, door een grotere aansporing tot het vinden van middelen waarbij lagere kosten en prijzen kunnen behouden worden. Daarentegen is het noodzakelijk, in een markt die ruim openstaat voor het buitenland, zoals de Belgische markt, een werktuig te behouden dat het concurrentievermogen van onze economie zou kunnen vrijwaren wanneer het door een ingevoerde inflatie bedreigd wordt.

Het in aanmerking nemen van een binding mededingingsbeleid / prijzenstabiliteit geldt echter alleen op het vlak van de economie in haar geheel. Dit kan niet gelden op het vlak van elke deelmarkt.

Een vorm van prijzencontrole moet echter gelijktijdig voorkomen met een mededingingsbeleid om een invloed te hebben op specifieke sectoren, zoals de geneesmiddelen of de rusthuizen, evenals in geval van economische noodwendigheid.

Tenslotte wordt er aan herinnerd dat volgens artikel 6 § 1, VI, lid 5, 4° van de speciale wet van 8 augustus 1980 voor institutionele hervormingen, de federale overheid alleen bevoegd is voor het mededingingsrecht.

2. Belgische wetgeving en lessen die men kan trekken uit de toepassing ervan

Hoewel dank zij de wet verscheidene gevallen werden opgelost, moet men wel vaststellen dat de wet van 5 augustus 1991 en de wet tot bescherming van de economische mededinging gecoördineerd op 1 juli 1999 niet helemaal de verhoopte resultaten opgeleverd

promettre cette même liberté dans le chef d'autres agents économiques.

La nécessité d'une intervention dynamique des pouvoirs publics à cet effet est d'ailleurs de plus en plus largement admise, comme en témoigne l'éclosion ou le développement, surtout depuis une quarantaine d'années, d'un droit de la concurrence nouveau ou rénové, dans la plupart des pays industrialisés ainsi que dans la communauté européenne.

Dans cette floraison législative, la Belgique a pris en 1991 et 1999 des dispositions en ce sens.

La liaison entre une politique de concurrence et l'objectif macroéconomique de stabilité des prix est communément admise. Une politique de concurrence réduit la rigidité de l'économie, par une incitation plus grande à la recherche des moyens de maintenir des coûts et des prix plus faibles. Par contre, il est indispensable de maintenir dans un marché largement ouvert vers l'extérieur, comme l'est le marché belge, un outil susceptible de sauvegarder la compétitivité de notre économie lorsqu'elle est menacée par une inflation importée.

La prise en compte d'une liaison politique de concurrence / stabilité des prix, ne vaut cependant qu'au niveau de l'économie tout entière. Elle ne peut l'être au niveau de chaque marché particulier.

Une forme de contrôle des prix doit cependant coexister avec une politique de concurrence aux fins d'agir sur des secteurs particuliers, tels que les médicaments et les maisons de repos, ainsi qu'en cas de nécessité économique.

Il est enfin rappelé que suivant l'article 6 § 1, VI alinéa 5, 4° de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, l'autorité fédérale est seule compétente pour le droit de la concurrence.

2. Législation belge et enseignement qu'on peut tirer de son application

Si plus d'un cas a pu être résolu grâce à la loi, force est cependant de constater que la loi du 5 août 1991 et la loi sur la protection de la concurrence économique coordonnée le 1er juillet 1999 n'ont pas donné tous les résultats qu'on pouvait en attendre.

hebben.

Nu de wet meer dan 10 jaar wordt toegepast, kunnen geldige besluiten getrokken worden die de draagwijdte van de overwogen hervorming zullen toelichten.

In de Algemene Beleidsnota van 26 oktober 2004 die de Minister van Economie voor de Kamer van Volksvertegenwoordigers heeft uiteengezet (Doc 51 - 137/005) zijn de redenen en de draagwijdte van de voornaamste hervormingen vervat. Deze luiden als volgt :

"Een goed beleid dient marktgericht te zijn en de versterking van de concurrentiepositie van de ondernemingen na te streven, waardoor rekening houdend met alle marktrelevante factoren de meest gunstige voorwaarden worden gecreëerd zowel voor het bedrijfsleven als voor de burger.

"A. Bedrijfsgerichte maatregelen

"Het bedrijfsleven verwacht van een overheid een duidelijke en efficiënte wetgeving en geen overdreven regelgeving. Elke ondernemer moet de kans krijgen om zijn creativiteit en daadkracht te realiseren. De overheid moet ervoor zorgen dat de ondernemer kan opereren in een rechtszekere toestand en dat een eerlijke concurrentie mogelijk is. Ondernemerschap is het vermogen de productiefactoren te combineren en daarmee winst te behalen. Bij dat proces moet de overheid de mogelijke belemmeringen beperken.

1. *"Het bewaken van de marktwerking: werken aan de wet op de bescherming van de economische mededinging.*

"Ons land heeft sedert 1991 de wet op de Bescherming van de Economische Mededinging (WBEM). Deze wet werd een aantal keren aangepast maar toch zijn er nog steeds concurrentieverstorende praktijken. Deze praktijken staan de marktwerking in de weg. Dit is nochtans cruciaal: efficiënte markten werken productiviteitsverhogend en dragen zo bij tot de realisatie van de Lissabon-agenda. Slechts door het ontwikkelen van een aangepast systeem van concurrentiebewaking kan daar iets aan gedaan worden.

"Op de Ministerraad van 16 en 17 januari 2004 in Gembloux werden daartoe de volgende krachtlijnen geformuleerd :

*"*Creëren van een onafhankelijke, zelfstandige Belgische Mededingingsautoriteit met daarin een*

Après plus de 10 années d'application de ces lois, des conclusions valables peuvent être tirées, qui éclaireront la portée de la réforme envisagée.

Dans la note de politique générale du 26 octobre 2004 exposée par le Ministre de l'Economie, devant la Chambre des Représentants (Doc 51- 137/005), les raisons et la portée des principales réformes sont décrites. Il s'agit de:

"Une bonne politique économique doit être axée sur le marché et tendre à renforcer la position concurrentielle des entreprises. Compte tenu de tous les facteurs pertinents afférents au marché, les conditions les plus favorables seront ainsi créées, tant pour les entreprises que pour le citoyen.

"A. Mesures axées sur les entreprises

"Les entreprises attendent des pouvoirs publics une législation claire et efficace sans contraintes réglementaires excessives. Chaque entrepreneur doit avoir la possibilité de concrétiser sa créativité et son dynamisme et les pouvoirs publics doivent veiller à ce qu'il puisse opérer en toute sécurité juridique et dans le cadre d'une concurrence équitable. L'entrepreneuriat est la faculté de combiner les facteurs de production et d'ainsi en retirer du profit. Les autorités doivent limiter les éventuelles entraves à ce processus.

1. *"Surveiller le fonctionnement du marché: réforme de la loi sur la protection de la concurrence économique.*

"Depuis 1991, notre pays dispose de la loi sur la protection de la concurrence économique (LPCE). Celle-ci a été adaptée plusieurs fois mais des pratiques anticoncurrentielles subsistent encore et entravent le bon fonctionnement du marché, pourtant crucial. En effet, des marchés efficaces amplifient la productivité et contribuent à la réalisation de l'agenda de Lisbonne. Pour cela, il est indispensable de développer un système adapté de surveillance de la concurrence.

"Lors du Conseil des Ministres des 16 et 17 janvier 2004 à Gembloux, quatre lignes de force ont été formulées :

*"*Création d'une autorité belge de la concurrence indépendante et autonome comprenant un Conseil de la*

Mededingingsraad die de beslissingen neemt en een Mededingingsdienst die de onderzoeken doet.

*"*Stroomlijnen van de Belgische wetgeving met de Europese regelgeving.*

*"*Concentratieregels aanpassen.*

*"*Verhouding met sectorregulators scherp stellen.*

"Voor de eerste drie krachtlijnen werd in Gembloux beslist om werkgroepen op te richten. Voor de vierde krachtlijn werd voorzien dat de eerste stappen zullen gezet zijn tegen het einde van de legislatuur. Deze vier krachtlijnen zullen het beleid bepalen in het jaar 2005.

"1.1. Belgische Mededingingsautoriteit

"Het is de bedoeling een op zichzelf staande en onafhankelijke Belgische Mededingingsautoriteit op te richten waarvan de capaciteit voldoende is om de opdrachten naar behoren uit te voeren. De pijler die instaat voor de beslissingen moet worden uitgebreid. Een uitbreiding van het aantal voltijdse leden moet zorgen voor een goede werking. Er is momenteel een onevenwicht in de samenstelling van de Raad. In de toekomst moet er meer economische expertise in het beslissingsorgaan worden ingebracht, zodanig dat er een evenwicht kan ontstaan tussen de behandeling van de juridische en de economische aspecten van mededingingsdossiers.

"De andere poot in de mededingingsautoriteit betreft het onderzoek. De nieuw uit te werken structuur moet, middels een aangepaste materiële en personele omkadering, garant staan voor prestige, knowhow en intellectueel leiderschap op het betrokken terrein. Een aspect dat daarbij bijzondere aandacht verdient is de problematiek van de personeelsleden in de onderzoekspoot.

De jobinhoud is voor deze personeelsleden zeer technisch en gespecialiseerd. In de nieuwe structuur moet het statuut en de verloning voor deze personeelsleden aangepast worden aan hun competenties.

"Deze voorgenomen vernieuwingen veronderstellen een aanpassing van de desbetreffende gedeelten van de WBEM.

"1.2. Stroomlijnen Belgische wetgeving

"Het betreft de aanpassing van het procedurele

Concurrence, organe de décision et un Service de la Concurrence chargé de l'instruction des dossiers.

*"*Harmonisation de la législation belge à la réglementation européenne.*

*"*Adaptation des règles relatives aux concentrations.*

*"*Précision des relations avec les régulateurs sectoriels.*

"S'agissant des trois premières lignes directrices, il a été décidé à Gembloux de mettre en place des groupes de travail. Pour le quatrième axe, les premiers jalons doivent être posés avant la fin de la législature. Ces quatre lignes détermineront la politique en 2005.

"1.1. Autorité belge de la concurrence

"L'objectif est de mettre sur pied une autorité belge de la concurrence indépendante et autonome, dotée d'une capacité suffisante pour accomplir ses missions. Le pilier décisionnel doit être élargi. Un nombre accru de membres permanents doit garantir son bon fonctionnement. Actuellement, il existe un déséquilibre dans la composition du Conseil. Il sera donc nécessaire à l'avenir de renforcer l'expertise économique au sein de l'organe décisionnel pour équilibrer le traitement des aspects juridiques et économiques des dossiers relatifs à la concurrence.

"L'autre pilier de l'autorité de la concurrence concerne l'instruction. La nouvelle structure doit garantir, moyennant un encadrement en matériel et en personnel adapté, prestige, savoir-faire et leadership intellectuel sur le terrain. A cet égard, la problématique du personnel de l'instruction est un aspect essentiel.

Dans ce pilier, le contenu du travail est très technique et spécialisé. Par conséquent, la nouvelle structure doit adapter le statut et la rémunération des agents aux compétences de ceux-ci.

"Ces réformes nécessitent une adaptation des parties y afférentes de la LPCE.

"1.2. Harmonisation de la législation belge

"Il s'agit de l'adaptation de la partie procédurale de

gedeelte van de WBEM. De ervaringen van de laatste jaren met de procedures die beschreven worden in de WBEM zullen worden omgezet in een aantal voorstellen voor verandering van de regels. Daarbij wordt tevens rekening gehouden met de veranderde Europese regels ter zake.

"1.3. De concentratieregels

"Eén van de redenen voor de minder goede werking van de WBEM is de manier waarop de aanmelding van concentraties is geregeld. Er gelden strikte termijnen voor de aanmelding. Het gevolg is een scheefrekening in het gebruik van de middelen: teveel mensen, tijd, geld en energie gaan verhoudingsgewijze naar het onderzoek van concentratieaanmeldingen die achteraf niet gevaarlijk blijken te zijn voor de concurrentie, waardoor te weinig middelen overblijven voor de restrictieve mededingingspraktijken. Tot 70 % van de werktijd gaat op aan het behandelen van concentraties die uiteindelijk toch worden toegestaan.

"De huidige drempels houden in dat concentraties moeten gemeld wanneer de betrokken ondernemingen samen in België een omzet van meer dan 40 miljoen euro totaliseren en minstens twee van de betrokken ondernemingen elk in België een omzet realiseren van minstens 15 miljoen euro. Het optrekken van de huidige drempels zal het aantal aanmeldingen sterk kunnen dalen en de middelen van de Belgische mededingingsautoriteiten vrijmaken voor het echte werk, te weten het bestrijden van de kartel- en andere concurrentieverstorende afspraken.

"Studiewerk heeft ondertussen uitgewezen dat een verhoging van de drempels tot 40 miljoen euro per betrokken onderneming leidt tot een significante vermindering van het aantal niet-problematische aanmeldingen, waarbij slechts een minimaal aantal problematische dossiers uit het oog worden verloren. Voor deze laatste dossiers is er nog altijd de mogelijkheid om a posteriori op te treden in het kader van misbruik van machtsposities, als dit zich zou voordoen.

"1.4. Verhouding met sectorregulators

"Tenslotte is er het probleem van de verhouding van de algemene mededingingsautoriteiten en de sectorregulators. In principe zijn er een aantal duidelijke verschillen tussen de opdracht van een sectorregulator en deze van een mededingingsautoriteit.

"Een sectorregulator treedt op voor de marktwer-

la LPCE. Sur la base de l'expérience de ces dernières années avec les procédures décrites dans la LPCE, un certain nombre de propositions visant à modifier les règles seront formulées, compte tenu des nouvelles règles européennes en la matière.

"1.3. Règles de concentration

"Un des éléments qui expliquent les lacunes de fonctionnement de la LPCE est la procédure de notification des concentrations, qui impartit des délais stricts, entraînant une distorsion dans la répartition des moyens : trop de personnel, de temps, d'argent et d'énergie sont affectés à l'examen de notifications de concentrations s'avérant par la suite inoffensives pour la concurrence. Par conséquent, les moyens restant disponibles pour les pratiques restrictives de concurrence sont insuffisants. Jusqu'à 70 % du temps de travail est consacré au traitement de concentrations finalement autorisées.

"Selon les seuils actuels, les concentrations doivent être notifiées lorsque les entreprises concernées totalisent un chiffre d'affaires supérieur à 40 millions d'euros en Belgique et qu'au moins deux des entreprises concernées réalisent chacune en Belgique un chiffre d'affaires d'au moins 15 millions d'euros. Le relèvement des seuils actuels réduira considérablement le nombre de notifications et dégagera des moyens pour la tâche cruciale des autorités belges de la concurrence, c'est-à-dire la lutte contre les cartels et autres distorsions de la concurrence.

"Des études ont entre-temps montré qu'un relèvement des seuils à 40 millions d'euros par entreprise concernée entraînerait une diminution significative du nombre de notifications non pertinentes et réduirait au maximum le nombre de dossiers problématiques négligés. Pour ces dossiers, il est toujours possible d'intervenir a posteriori dans le cadre d'abus de positions dominantes, le cas échéant.

"1.4. Relations avec les régulateurs sectoriels

"Reste enfin le problème des rapports entre les autorités générales de la concurrence et les régulateurs sectoriels. En principe, la mission d'un régulateur sectoriel diffère assez clairement de celle d'une autorité de la concurrence.

"Un régulateur sectoriel intervient avant le fonc-

king, a priori dus. Het gaat immers meestal om sectoren die, na een lange periode van monopolie, pas geliberaliseerd zijn. Er moet dus marktwerking worden tot stand gebracht. Uiteraard is de regulator sectorspecifiek.

"Een mededingingsautoriteit daarentegen treedt op nadat de markt al dan niet zijn werk heeft gedaan, a posteriori dus. Bestaande concurrentie wordt beschermd. De mededingingsautoriteit is bovendien algemeen in die zin dat ze haar werk doet over de sectoren heen.

"In de praktijk is het onderscheid evenwel niet altijd te maken en is een pragmatische benadering dus aangewezen.

"Voor het einde van de legislatuur moeten de eerste stappen zijn gezet in de richting van het inpassen van de sectorregulatoren in de Belgische mededingings autoriteit, dit voor wat betreft de mededingingscontrole. Een eerste stap daarbij is een regeling voor het beroep tegen de beslissingen van sectorregulatoren. Daarin moet eenvormigheid worden gebracht. Er moet tevens worden onderzocht in hoeverre de algemene mededingingsautoriteiten daarin een rol kunnen spelen."

3. Doel en kenmerken van de wet

Het voornaamste doel van de wet is het behoud en de bevordering van de effectieve concurrentie van de economische agenten die in België op een bepaalde markt actief zijn.

In dit perspectief beoogt zij een stelsel in te voeren waarin de door de ondernemingen ingevoerde beperkingen van een daadwerkelijke mededinging tussen hen, zoveel mogelijk worden verbannen. Daadwerkelijke mededinging is een begrip dat gelijk is op wat de Angelsaksen « workable competition » noemen of « werkzame mededinging », dit wil zeggen van de mate van mededinging die noodzakelijk is voor de naleving van de fundamentele vereisten en het bereiken van de twee doelstellingen van de wet: enerzijds, de individuele onderneming het recht waarborgen om haar activiteiten op de markt van haar keuze uit te oefenen binnen duidelijk en welomschreven grenzen en, anderzijds, het kader creëren zodat de ondernemingen en particulieren zouden kunnen genieten van de gunstige effecten van de concurrentie op de prijzen en op de kwaliteit van de producten. De « werkzame mededinging » onderscheidt zich van de zogenaamde perfecte concurrentie, die veeleer een theoretisch mo-

tionnement du marché, donc a priori. En effet, il s'agit le plus souvent de secteurs qui viennent d'être libéralisés au terme d'une longue période de monopole. Le fonctionnement du marché doit donc être activé. Le régulateur est bien évidemment sectoriel.

"En revanche, une autorité de la concurrence intervient lorsque le marché a ou n'a pas fonctionné, donc a posteriori. La concurrence existante est ainsi protégée. Cette autorité exerce en outre une compétence générale puisqu'elle agit au-delà de toute considération sectorielle.

"Dans la pratique, il est toutefois difficile de faire la distinction, d'où la nécessité d'une approche pragmatique.

"Avant la fin de la législature, les premiers jalons devront avoir été posés en vue d'intégrer les régulateurs sectoriels au sein de l'autorité belge de la concurrence, en ce qui concerne le contrôle de la concurrence. A cet égard, une première étape consiste à établir un système de recours uniformisé contre les décisions des régulateurs sectoriels. Il convient également d'examiner dans quelle mesure les autorités générales de la concurrence peuvent jouer un rôle sur ce plan."

3. Objet et caractéristiques de la loi

Le but principal de la loi est de sauvegarder et promouvoir la concurrence effective entre agents économiques opérant en Belgique sur un marché déterminé.

Dans cette perspective, elle vise l'instauration d'un régime où sont éliminées au maximum les restrictions apportées par les entreprises à une concurrence effective, concept semblable à celui que les Anglo-saxons désignent par les termes « workable competition » ou « concurrence praticable », c'est-à-dire de la dose de concurrence nécessaire pour que soient respectées les exigences fondamentales et atteint l'objectif de la loi qui est double : d'une part, garantir le droit à l'entreprise individuelle d'exercer ses activités sur le marché de son choix dans des limites claires et nettement circonscrites et, d'autre part, créer le cadre pour que les entreprises et les particuliers bénéficient des effets favorables de la concurrence sur les prix et la qualité des produits. La « concurrence praticable » se distingue de la concurrence dite parfaite qui est d'ailleurs un modèle théorique.

del is.

Voor een onderwerp dat zo moeilijk te omschrijven is als de mededinging kan het gebruik van nogal algemene termen moeilijk worden vermeden. Het was daarom belangrijk dat, omwille van de rechtszekerheid, de ondernemingen zich mutatis mutandis konden beroepen op de rechtspraak die reeds door de Europese communautaire instanties werd vastgelegd.

In bepaalde gevallen kunnen de toepassingsgebieden van het Europees communautair recht en van het nationaal recht elkaar zowel materieel als territoriaal overlappen; het is van belang de inlichtingen- en adviesuitwisseling zo vruchtbaar mogelijk te maken. Naar het gevoel van talrijke specialisten en van de Commissie van de Europese Gemeenschappen lijkt deze weg momenteel de meest realistische te zijn om de conflictoorzaken tot een minimum te herleiden.

Het huidige voorgestelde systeem is zowel van toepassing op de concentraties als op de afspraken en op de misbruiken van machtspositie.

De wet voorziet in een stelsel van verbod voor de restrictieve mededingingspraktijken en van voorafgaande controle van de concentraties.

De concentratiebewegingen die wij reeds gedurende enkele jaren hebben kunnen opmerken lijken nog niet te zullen ophouden. De onophoudelijk sterker aanwezige globalisering of mondialisering van de economie blijft de ondernemingen aansporen om te trachten zich verder te ontwikkelen hetzij op nieuwe geografische markten hetzij op nieuwe productmarkten.

Zo ook pogen ondernemingen, die recentelijk zijn opgericht en actief zijn op ontluikende markten, om een kritische omvang te bereiken die hen zal toelaten op deze markten aanwezig te blijven.

Ten andere kan men er van uitgaan dat er zich altijd herstructureringsbewegingen zullen voordoen, is het niet uit zorg voor diversificatie, dan wel integendeel uit noodzaak om de onderneming op haar kernactiviteiten te richten.

Zulke evolutie stemt, in bepaalde gevallen, overeen met de vereisten van een dynamische mededinging en ze de concurrentiekracht van de nationale industrie kan vergroten, de groeivoorwaarden verbeteren en het levenspeil in België verhogen.

Er moet evenwel over gewaakt worden dat het

Dans une matière aussi difficile à cerner que celle de la concurrence, l'emploi de termes assez généraux ne peut être évité. Il était dès lors important pour la sécurité des entreprises qu'elles puissent mutatis mutandis se référer à la jurisprudence déjà établie par les instances communautaires européennes.

Les domaines d'application du droit européen communautaire et du droit national peuvent, dans certains cas, se recouvrir tant matériellement que territorialement; il importe de rendre le plus fructueux possible l'échange d'informations et les consultations réciproques. Cette voie apparaît actuellement, dans l'esprit de bon nombre de spécialistes et de la Commission des Communautés européennes, comme la plus réaliste pour réduire à leur minimum les sources de conflits.

Le système actuellement proposé s'applique aussi bien aux concentrations qu'aux ententes et aux abus de position dominante.

La loi prévoit un système d'interdiction des pratiques restrictives de concurrence et de contrôle préalable des concentrations.

Les mouvements de concentration que nous avons déjà pu observer depuis quelques années ne sont pas prêts de s'arrêter. La globalisation ou la mondialisation de l'économie sans cesse plus présente incite toujours les entreprises à chercher à se développer soit sur des nouveaux marchés géographiques soit sur des nouveaux marchés de produits.

Ainsi, des entreprises créées récemment et actives sur des marchés émergents visent à atteindre la taille critique qui leur permettra de perdurer sur ces marchés.

Par ailleurs, on peut penser que des mouvements de restructuration se produiront toujours, soit par souci de diversification, soit au contraire par besoin de recentrer l'entreprise sur son "core business".

Une telle évolution, dans certains cas, correspond aux exigences d'une concurrence dynamique et qu'elle est de nature à augmenter la compétitivité de l'industrie nationale, à améliorer les conditions de la croissance et à relever le niveau de vie en Belgique.

Il faut toutefois veiller à ce que le processus de res-

herstructureringsproces geen blijvend nadeel voor de mededinging teweegbrengt. Een stelsel van niet vervalste mededinging moet bijgevolg bepalingen inhouden die kunnen toegepast worden op de concentratieoperaties welke een effectieve mededinging op de betrokken Belgische markt zouden kunnen belemmeren.

Men moet zich zeker hoeden voor overijlde, soms synoniem met willekeurige, beslissingen op een gebied waar een positieve of negatieve economische balans moet opgemaakt worden. Er moet ook aan iedereen de nodige rechtszekerheid gewaarborgd worden. Maar in naam van de doeltreffendheid zelf van de reglementering is het nodig erover te waken dat een efficiënte procedure tot stand komt.

De ervaring uit het buitenland leert ons dat de administratieve procedures het best geschikt zijn om toezicht te houden op de mededingingspraktijken.

Het wetsontwerp voorziet de volgende instanties :

- de Raad voor de Mededinging wordt belast met de toepassing van de wet over concrete gevallen ;
- de Dienst voor de Mededinging wordt vooral belast met het opsporen en vaststellen van de antimededingingspraktijken en het onderzoeken van de zaken.
- het Auditoraat, waarbij de dossiers moeten ingediend worden, is in hoofdzaak belast is met het leiden en organiseren van de onderzoeken, evenals met het neerleggen van een verslag bij de Raad;
- de griffie, die er met name mee belast is het secretariaat van de Raad en het Auditoraat te verzekeren;
- de Commissie voor de Mededinging heeft als opdracht een advies te geven over elke kwestie van algemeen mededingingsbeleid.

Geldboeten en dwangsommen kunnen worden uitgesproken om de naleving van de beslissingen te verzekeren. Tegen de beslissingen van de Raad voor de Mededinging kan beroep van volle rechtsmacht worden aangetekend bij het Hof van beroep te Brussel.

HOOFDSTUK I

tructuration n'entraîne pas un préjudice durable pour la concurrence. Un régime de concurrence non faussée doit par conséquent comporter des dispositions applicables aux opérations de concentration susceptibles d'entraver une concurrence effective sur le marché belge concerné.

Tout en se gardant de décisions hâtives, parfois synonymes d'arbitraires, dans des matières où un bilan économique positif ou négatif doit être fait, il faut donc, au nom de l'efficacité même de la réglementation, et tout en garantissant à tous la sécurité juridique nécessaire, veiller à mettre sur pied une procédure efficace.

L'expérience étrangère nous apprend que les procédures administratives sont les plus indiquées en vue de contrôler les pratiques de concurrence.

Le projet de loi prévoit les instances suivantes :

- le Conseil de la concurrence qui est principalement chargé de l'application de la loi aux cas concrets ;
- le Service de la concurrence qui est essentiellement chargée de la recherche et de la constatation des pratiques anticoncurrentielles et de l'instruction des affaires;
- l'Auditorat, auprès duquel les dossiers doivent être introduits, qui est principalement chargé de diriger et d'organiser les instructions ainsi que de déposer un rapport auprès du Conseil ou de son président et de veiller au suivi des décisions de ces derniers;
- le greffe qui est notamment chargé d'assumer le secrétariat du Conseil et de l'Auditorat;
- la Commission de la concurrence qui a pour mission de donner un avis sur toute question de politique générale de concurrence.

Des amendes et des astreintes peuvent être prononcées pour assurer le respect des décisions. Les décisions du Conseil de la concurrence sont susceptibles d'un recours de pleine juridiction auprès de la Cour d'appel de Bruxelles.

CHAPITRE I

Bepalingen

Om de wet beter te begrijpen, worden enkele definities in dit hoofdstuk opgenomen.

HOOFDSTUK II

Mededingingspraktijken

Hoofdstuk II is gewijd aan de mededingingspraktijken, waarbij deze uitdrukking zowel de restrictieve mededingingspraktijken dekt (afdeling 1) als de concentraties (afdeling 2).

De als restrictieve mededingingspraktijken bestempelde gedragingen zijn alle gedragingen waardoor de ondernemingen de mededinging verhinderen, beperken of vervalsen. Om deze reden worden zij derhalve in het ontwerp vermeld onder de benaming « restrictieve mededingingspraktijken ». Het gaat zowel om de tussen verscheidene ondernemingen afgesloten overeenkomsten als om de praktijken van een enkele onderneming wanneer deze over een machtspositie beschikt.

De in dit hoofdstuk voorziene bepalingen zijn rechtstreeks geïnspireerd door de Europese mededingingsregels. Aldus zijn verboden alle overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen welke tot voorwerp of tot gevolg hebben dat de mededinging wordt verhinderd, beperkt of vervalst.

Ontsnappen evenwel aan dit principeverbod de overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen die geen merkbaar restrictief effect op de mededinging hebben of kunnen hebben.

De bepaling van artikel 3 is een exacte kopie van artikel 81 van het Verdrag, zoals artikel 4 eveneens een exacte kopie is van artikel 82 van hetzelfde Verdrag.

Op 16 december 2002 heeft de Raad (EG) een nieuwe Verordening aangenomen betreffende de uitvoering van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag die de mededingingsregels bevatten die van toepassing zijn op de ondernemingen. Deze Verordening (EG) nr. 1/2003, die de hoeksteen vormt van het communautair systeem inzake mededinging, heeft met ingang van 1 mei 2004 de Verordening nr. 17 vervangen met het oog op het verzekeren van een doelmatige toepassing van het communautair recht in het vooruitzicht van de uitbreiding van de Unie.

Définitions

Pour une meilleure compréhension de la loi, quelques définitions sont données dans ce chapitre.

CHAPITRE II

Pratiques de concurrence

Le chapitre II est consacré aux pratiques de concurrence, cette expression couvrant à la fois les pratiques restrictives de concurrence (section 1) et les concentrations (section 2).

Les comportements qualifiés de pratiques restrictives de concurrence sont tous ceux par lesquels les entreprises empêchent, restreignent ou faussent la concurrence. C'est pour cette raison qu'ils sont désignés dans le projet par les termes « pratiques restrictives de concurrence ». Il s'agit tant d'accords conclus entre plusieurs entreprises que de pratiques d'une seule entreprise lorsque celle-ci est en situation de position dominante et en abuse.

Les dispositions prévues par ce chapitre sont inspirées directement par les règles européennes de concurrence. Ainsi, tous accords, décisions ou pratiques concertées qui ont pour objet ou pour effet d'empêcher, de restreindre ou de fausser la concurrence sont interdits.

Echappent à cette interdiction de principe les accords, décisions et pratiques concertées qui ne sont pas susceptibles d'avoir ou n'ont pas un effet restrictif sensible sur la concurrence.

La disposition de l'article 3 est la copie conforme de l'article 81 du Traité au même titre que l'article 4 est la copie conforme de l'article 82 du même Traité.

Le 16 décembre 2002, le Conseil des CE a adopté un nouveau Règlement d'application des articles 81 et 82 du Traité qui constituent les règles de concurrence communautaires applicables aux entreprises. Ce Règlement (CE) n° 1/2003, pierre angulaire du système communautaire en matière de concurrence, a remplacé le Règlement n° 17 avec effet au 1er mai 2004 en vue de garantir une application efficace du droit communautaire dans la perspective de l'élargissement de la Communauté.

De belangrijkste wijziging die door de Verordening 1/2003 wordt ingevoerd is de afschaffing van het systeem van aanmeldingen zoals dit bestond sedert 1962. Vanaf 1 mei 2004 beschikken de ondernemingen niet meer over de mogelijkheid om hun overeenkomsten aan de Commissie voor te leggen teneinde een negatieve verklaring te bekomen betreffende artikel 81 § 1 van het Verdrag of een vrijstelling in de zin van artikel 81 § 3 van het Verdrag. Zij moeten zelf de afweging maken of hun overeenkomsten beantwoorden aan de voorwaarden van artikel 81 in zijn geheel. In die zin fungeert artikel 81 § 3 als een wettelijke exceptie die de ondernemingen moeten incalculeren in hun concurrentiele analyse die zij maken in functie van artikel 81.

Door het afschaffen van het aanmeldingssysteem breidt de Commissie zijn discretionaire bevoegdheid uit om de inbreuken, die werkelijk de werking van de mededinging belemmeren en welke de ondernemingen meestal pogen te verbergen, op te sporen, te evalueren en zo nodig te bestraffen. De Commissie wenst samen met de nationale mededingingsautoriteiten een politiek te ontwikkelen die leidt tot een daadwerkelijke repressie van de meest ernstige belemmeringen.

Hoewel er geen enkele verplichting bestaat om de nationale aanmeldingsregels af te schaffen, zou het behouden van de regels inzake aanmeldingen en ontheffingen niet aansluiten bij de beleidsdoelstellingen die aan de modernisering ten grondslag liggen. Daarboven zou het behoud van deze nationale aanmeldingsregels de toepassing van het mededingingsrecht door de nationale rechter onnodig compliceren. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de buurlanden, met uitzondering van Frankrijk dat reeds een systeem van wettelijke uitzondering had, besloten hebben hun meldingssystemen af te schaffen. De middelen zijn schaars en dienen ingezet te worden ter bestrijding van praktijken die de Europese en nationale economieën alleen maar kunnen schaden.

Er wordt dan ook voorgesteld de regels die verband houden met aanmeldingen en ontheffingen alsmede de verwijzingen naar deze regels uit de wet tot bescherming van de economische mededinging (WBEM) te schrappen. Daaruit vloeit ook voort dat de immuniteit tegen boetes in geval van een aanmelding komt te vervallen.

De afschaffing van de aanmeldingsregels houdt voor de ondernemingen een verlies van rechtszekerheid in. Zij zullen, eventueel in samenspraak met hun adviseurs, zelf de risico's moeten inschatten die hun overeenkomsten inhouden op mededingingsrechtelijk

La modification la plus importante apportée par le Règlement 1/2003 concerne la suppression du système de notification tel qu'il existait depuis 1962. Depuis le 1er mai 2004, les entreprises n'ont plus la possibilité de soumettre leurs accords à la Commission en vue d'obtenir une attestation négative concernant l'article 81 § 1 du Traité ou une exemption au sens de l'article 81 § 3 du Traité. Elles doivent apprécier elles-mêmes si leurs accords remplissent les conditions de l'article 81 pris dans son ensemble. A cet égard, l'article 81 § 3 fonctionne comme une exception légale que les entreprises doivent inclure dans le bilan concurrentiel qu'elles effectuent au titre de l'article 81.

En supprimant le système de notification, la Commission élargit son pouvoir discrétionnaire afin d'identifier, apprécier et, si nécessaire, sanctionner les infractions qui entravent véritablement le jeu de la concurrence et que les entreprises tentent habituellement de garder secret dans la plupart des cas. La Commission souhaite développer ensemble avec les autorités de concurrence nationales une politique de répression efficace des restrictions les plus graves.

Bien qu'il n'existe aucune obligation imposant l'abolition des systèmes de notification nationaux, le maintien de règles de notification et d'exemption ne correspondrait pas aux objectifs politiques qui sous-tendent l'exercice de modernisation. En outre, le maintien de ces règles de notification nationales compliquerait indûment l'application du droit de la concurrence par les juridictions nationales. Il n'est dès lors pas surprenant que les pays voisins, à l'exception de la France qui connaît déjà un système d'exception légale, aient décidé d'abolir leurs systèmes de notification. Les ressources sont limitées et doivent être utilisées pour la répression de pratiques qui ne peuvent que nuire aux économies européenne et nationale.

Il est dès lors proposé de supprimer les dispositions relatives aux notifications et exemptions ainsi que les références à ces règles dans la loi sur la protection de la concurrence économique (LPCE). Il en résulte la suppression de l'immunité en matière d'amendes en cas de notification.

L'abolition des règles de notification se traduit par une perte de sécurité juridique pour les entreprises. Elles devront, éventuellement assistées de conseillers, évaluer elles-mêmes les risques que présentent leurs accords au regard du droit de la concurrence. Elles

vlak. Zij zullen in geval van twijfel geen mogelijkheid meer hebben om hun overeenkomst aan te melden. Teneinde aan dit relatieve verlies aan rechtszekerheid tegemoet te komen, heeft de Europese Commissie richtsnoeren uitgevaardigd. Zij neemt zich bovendien voor om in gevallen zonder precedenten informele zienswijzen af te geven. Zij zal ook in haar beschikkingspraktijk trachten precedenten te scheppen.

Hoewel de mededelingen van de Commissie ook relevant zijn voor de nationale rechtspraktijk, dienen ook de nationale instanties de mogelijkheid te hebben richtsnoeren uit te vaardigen. Zo zouden deze teksten meer klaarheid kunnen bieden bijvoorbeeld over de strekking en de inhoud van het merkbaarheidsvereiste bedoeld in artikel 3 § 1 of over de voorwaarden waarop ook op nationaal niveau informele zienswijzen kunnen worden verkregen. In artikel 12 wordt de grondslag geschapen die de Raad en het Auditoraat de mogelijkheid biedt dergelijke richtsnoeren aan te nemen.

Boven op de rechtszekerheid die deze richtsnoeren bieden, kan de Raad ook aangeven hoe zij hun mededingingsrechtelijk beleid zullen vorm geven. Deze richtsnoeren kunnen immers op alle aspecten van de wet betrekking hebben.

Het nieuwe artikel 6 beoogt bijkomende rechtszekerheid te bieden voor restrictieve praktijken die niet binnen de reikwijdte van het verbod van artikel 81 § 1 van het Verdrag vallen en daardoor niet onder de werkingssfeer van een Europese vrijstellingsverordening vallen. Dit artikel bepaalt in dit verband dat hun werking wordt doorgetrokken naar zuiver nationale verhoudingen. Voor alle duidelijkheid wordt eveneens aangegeven dat het verbod van artikel 3 § 1 niet geldt voor restrictieve praktijken die onder een Europese of nationale groepsvrijstelling vallen.

Indien een groepsvrijstelling direct of indirect in de Belgische rechtsorde doorwerkt staat artikel 55 de Raad toe een zaak om deze reden te seponeren.

Het ontwerp stelt een voorafgaande controle van de concentraties in. De huidige nationale en internationale economische omstandigheden leiden tot belangrijke herstructureringen van ondernemingen, met name door middel van concentraties.

Een dergelijke evolutie moet niet noodzakelijk als negatief worden ervaren. Een concentratie kan leiden tot een betere allocatie van de productiefactoren en kan bijgevolg bijdragen tot de economische vooruitgang door een verbetering van de concurrentiekracht

n'auront plus la possibilité de notifier leur accord en cas de doute. Afin de réduire cette perte relative de sécurité juridique, la Commission européenne a publié des lignes directrices. Elle se propose, par ailleurs lorsqu'il n'y a pas de précédents, d'émettre des opinions informelles. Elle cherchera également au travers de sa politique décisionnelle à créer des précédents.

Bien que les communications de la Commission soient pertinentes pour la pratique juridique nationale, les instances nationales doivent également avoir la possibilité d'adopter des lignes directrices. En effet, ces textes permettraient, par exemple, d'apporter davantage de clarté quant à la portée et au contenu de la notion de restriction sensible au sens de l'article 3 § 1 ou concernant les conditions dans lesquelles des opinions informelles peuvent être obtenues sur le plan national. L'article 12 prévoit la base juridique qui permettra au Conseil et à l'Auditorat d'adopter de telles lignes directrices.

Outre la sécurité juridique apportée par ces lignes directrices, elles permettent au Conseil de présenter l'orientation de leur politique de concurrence. En effet, ces lignes directrices peuvent concerner tous les aspects de la loi.

Le nouvel article 6 prévoit d'offrir davantage de sécurité juridique pour les pratiques restrictives qui ne tombent pas sous le coup de l'interdiction de l'article 81 § 1 du Traité et qui de ce fait n'entrent pas dans le champ d'application de règlements d'exemption européens. Il énonce à cet effet que leur champ d'application est étendu vers les relations commerciales purement nationales. Afin d'éviter tout équivoque, il est également précisé que l'interdiction de l'article 3 § 1 ne s'applique pas aux pratiques restrictives qui bénéficient d'une exemption par catégorie européenne ou nationale.

Si un règlement s'applique directement ou indirectement dans l'ordre juridique belge, l'article 55 permet au Conseil de classer une affaire pour cette raison.

En ce qui concerne les concentrations, le projet maintient un contrôle préalable. Les circonstances économiques actuelles, nationales et internationales, mènent à des restructurations importantes d'entreprises notamment par voie de concentrations.

Une telle évolution n'est pas nécessairement à considérer comme négative. Une concentration peut mener à une meilleure allocation des facteurs de production et peut, par conséquent, contribuer au progrès économique par une amélioration de la compétitivité des entreprises.

van de ondernemingen.

Er moet evenwel gewaakt worden dat deze economische herstructurering geen blijvend nadeel voor de mededinging teweegbrengt.

De bepalingen van de artikelen 3 en 4 verbieden overeenkomsten, besluiten, praktijken of gedragingen als uiting van een dominante positie die de mededinging verhinderen, beperken of vervalsen. De beginselen die aan de grondslag liggen van deze artikelen gelden ook in sommige gevallen voor de handelingen die de mededingingsstructuur op de markt wijzigen

Gelet op de specificiteit van de concentratiehandelingen en op de noodzaak om tot een snelle en definitieve beoordeling te komen, voorziet de wet evenwel een specifieke afdeling voor de concentraties.

Alle concentraties die onder het toepassingsgebied van deze wet vallen, moeten worden gemeld. Het onderzoek van de melding dient te gebeuren binnen een korte termijn. Ontstentenis van een beslissing binnen de voorziene termijnen wordt beschouwd als een stilzwijgende toelating.

De concentraties die, door het scheppen of het versterken van een economische machtspositie, de mededinging niet aantasten, zijn toelaatbaar. In het tegenovergestelde geval zijn ze niet toelaatbaar. Evenwel wordt voorzien in de mogelijkheid om de concentraties toe te laten waarvan de economische voordelen groter zijn dan de inbreuk op de mededinging die eruit voortvloeit

Er dient eveneens opgemerkt te worden dat zolang de Raad zich niet uitgesproken heeft over de toelaatbaarheid van de concentratie, de beslissingsorganen van de ondernemingen voortvloeiend uit de concentratie, geen maatregelen mogen treffen die deze toelaatbaarheid onomkeerbaar maken of die de marktstructuur op duurzame wijze wijzigen.

De lessen die we kunnen trekken uit de toepassing van de voorgaande wetgeving op het vlak van de concentratiecontrole tonen het volgende aan :

- 1) de Raad voor de Mededinging heeft een zeer groot deel van zijn tijd zien in beslag nemen door het concentratieonderzoek. Bijgevolg heeft hij slechts een klein deel van zijn tijd kunnen besteden aan het onderzoek van dossiers inzake restrictieve praktijken;
- 2) al te veel concentraties die geen enkel mededingingsprobleem inhielden en die niet tot een tussenkomst van de Raad noopten, moesten worden aangemeld.

Il faut cependant veiller à ce que cette restructuration économique ne cause pas de préjudice permanent de la concurrence.

Les dispositions des articles 3 et 4 interdisent des accords, décisions, pratiques ou comportements traduisant une position dominante qui empêchent, restreignent ou faussent la concurrence. Les principes qui sont à la base de ces articles sont aussi, dans certains cas, valables pour les opérations qui changent la structure de concurrence sur le marché.

Vu la spécificité des opérations de concentration et la nécessité d'une procédure d'évaluation rapide et définitive de ces dernières, la loi consacre cependant une section particulière aux concentrations.

Toutes les concentrations tombant dans le champ d'application de la présente loi doivent être notifiées. L'examen de la notification doit être fait dans un bref délai. L'absence de décision dans les délais prévus est censée être une décision tacite d'admission.

Les concentrations qui ne portent pas atteinte à la concurrence notamment par la création ou le renforcement d'une position dominante, sont admissibles. Dans le cas contraire, elles sont inadmissibles. Toutefois, pour ces dernières, la possibilité a été prévue d'autoriser celles dont les avantages économiques l'emportent sur l'atteinte à la concurrence qui en résulte.

Il convient également de remarquer que les entreprises concernées par la concentration ne peuvent, aussi longtemps que le Conseil ne s'est pas prononcé sur l'admissibilité de la concentration, prendre des mesures qui rendent cette dernière irréversible ou qui modifient de façon durable la structure du marché.

Les enseignements tirés de l'application de la législation précédente en matière de contrôle des concentrations démontrent que:

- 1) le Conseil de la concurrence a vu une très grande partie de son temps accaparé par l'examen de concentrations. En conséquence, il n'a pu consacrer que très peu de temps à l'examen de dossiers de pratiques restrictives;
- 2) beaucoup trop de concentrations ne posant pas de problèmes de concurrence et n'exigeant pas l'intervention du Conseil de la concurrence ont dû être notifiées.

Om aan deze situatie te verhelpen, stelt dit ontwerp het volgende voor :

- 1) een aanpassing van de aanmeldingsdrempels,
- 2) aan de Koning de mogelijkheid geven om mededelingen uit te vaardigen betreffende de toepassing van de wet, zonder afbreuk te doen aan de initiatieven die de Raad voor de Mededinging kan nemen,
- 3) aan een auditeur de bevoegdheid toe te kennen zich niet tegen een concentratie te verzetten inzake de toepassing van een vereenvoudigde procedure.

Voor het overige wordt de WBEM aangepast aan de nieuwe regels die ingevoerd werden door de Verordening (EG) 139/2004, en worden waar nodig enige technische aanpassingen doorgevoerd.

HOOFDSTUK III

Organen

A) De Raad voor de Mededinging wordt als instelling behouden maar met wijzigingen zowel wat betreft zijn samenstelling als wat betreft de kwaliteit van zijn leden.

De Raad wordt voortaan beperkt tot twaalf raadsleden, onder voorbehoud van de mogelijkheid die aan de Koning wordt gegeven om dit aantal te verhogen bij besluit na overleg in de Ministerraad. Zes van deze leden zullen hun ambt voltijds uitoefenen. Er wordt een voorzitter en een ondervoorzitter benoemd, waarvan de ene het vereiste diploma behaald heeft in het Nederlands en de andere in het Frans, maar allebei moeten zij het bewijs leveren van hun functionele tweetaligheid. Na drie jaar wisselen de voorzitter en de ondervoorzitter onderling van functie.

Alle leden van de Raad worden als raadslid gekwalificeerd, en worden benoemd voor een hernieuwbaar mandaat van 6 jaar. Zij zetelen in tenminste één kamer. In het kader van een multidisciplinaire benadering van de materie, wordt een evenwicht nagestreefd tussen de verschillende types diploma's onder de raadsleden. Naast de vereisten inzake diploma en talenkennis moeten de voltijdse leden slagen voor een bekwaamheidsexamen waarvan de modaliteiten en de toelatingsvoorwaarden door de Koning worden bepaald, waardoor de transparantie, de objectivering en de professionalisering wordt gegarandeerd.

De wet voorziet dat de Raad vergadert in algemene vergadering :

- 1) de samenstelling vastlegt van de kamers en er de

Pour remédier à cette situation, le présent projet propose :

- 1) d'adapter les seuils de notification,
- 2) de créer la possibilité pour le Roi, sans préjudice des initiatives que pourrait prendre le Conseil de la concurrence, d'établir des communications relatives à l'application de la loi,
- 3) de conférer le pouvoir à un auditeur de ne pas s'opposer à une concentration dans le cadre d'une procédure simplifiée.

Pour le surplus, une adaptation de la LPCE aux nouvelles règles introduites par le Règlement (CE) 139/2004 est apportée ainsi que l'une ou l'autre adaptation technique là où c'est nécessaire.

CHAPITRE III

Organes

A) Le Conseil de la concurrence, en tant qu'institution, est maintenu mais des modifications y sont apportées à la fois quant à sa composition et à la qualité de ses membres.

Désormais le Conseil est réduit à douze conseillers, sous réserve de la possibilité donnée au Roi, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, d'en augmenter le nombre. Six de ceux-ci exerceront leurs fonctions à temps plein. Un président et un vice-président sont nommés, l'un ayant obtenu le diplôme requis en langue française, l'autre en langue néerlandaise mais tous deux doivent apporter la preuve de leur bilinguisme fonctionnel. Après trois ans le président et le vice-président intervertissent de fonction.

Tous les membres du Conseil sont qualifiés de conseillers et sont nommés pour un mandat de 6 ans renouvelable. Ils siègent dans une chambre au moins. Dans le cadre d'une approche multidisciplinaire de la matière, une balance est cherchée entre les différents types de diplômes des conseillers. Les membres permanents, outre les conditions de détention d'un diplôme et de connaissance linguistique, doivent réussir un examen d'aptitude professionnelle dont les modalités et conditions d'admission sont fixées par le Roi, ce qui garantit la transparence, l'objectivation et la professionnalisation.

La loi prévoit que le Conseil réunit en assemblée générale:

- 1) fixe la composition des chambres et en choisit le

- voorzitter van kiest,
- 2) beslist in een zaak telkens de eenheid van rechtspraak dit vereist,
 - 3) het reglement van inwendige orde vastlegt,
 - 4) een advies uitbrengt bij de benoeming van de auditor-generaal.

B) Een Auditoraat dat is samengesteld uit ten hoogste 10 auditoren zal het Korps verslaggevers vervangen.

De bevoegdheid die aan het Auditoraat en zijn leden wordt toegekend wordt versterkt door de mogelijkheid die hem wordt toegewezen om zich uit te spreken over de vertrouwelijkheid van stukken uit de dossiers, om inlichtingen op te eisen en om zich niet tegen een concentratie te verzetten in het kader van een vereenvoudigde procedure.

Deze versterkte bevoegdheden worden aan de auditoren toegekend teneinde de procedures in het voordeel van de ondernemingen te verkorten, en eveneens om de Raad voor de Mededinging van verschillende opdrachten te ontlasten zodat deze laatste zich zo veel mogelijk aan de restrictieve praktijken kan wijden.

De wet behoudt bepaalde specifieke bevoegdheden voor aan het Auditoraat als college.

C) Een griffie wordt ingesteld bij de Raad ter vervanging van het secretariaat zoals bedoeld door de gecoördineerde wet van 1999.

D) De Dienst voor de Mededinging zal zijn middelen aangepast worden aan het belang van zijn opdrachten die volledig op het vlak van de mededinging zullen liggen, zowel inzake het onderzoek van de dossiers, het ondersteunen van de Minister bij het vastleggen van het mededingingsbeleid als de deelname van België aan de Europese en internationale werkzaamheden op dit gebied. Uitgangspunt voor de buitenlandse vertegenwoordiging is dat de vertegenwoordiging op fora waar aan beleidsvoorbereiding wordt gedaan door de minister of zijn afgevaardigde gebeurt. Er zijn evenwel ook fora waar over de rechtspraak wordt gehandeld, terwijl in sommige gevallen beide domeinen niet strikt te scheiden zijn. De algemene regel is dat de vertegenwoordiging door de minister gebeurt, terwijl de Raad vertegenwoordigt waar het vergaderingen van rechtsprekende instanties betreft. Na een jaar wordt de werking van de Dienst geëvalueerd in functie van een eventuele uitbreiding en van een eventuele upgrade naar een algemene directie binnen de Federale Overheidsdienst Economie.

- président,
- 2) statue dans une affaire chaque fois que l'unité de jurisprudence le requiert,
 - 3) arrête le règlement d'ordre intérieur,
 - 4) émet un avis lors de la nomination de l'auditeur général

B) Un Auditorat se substitue au Corps des rapporteurs et sera composé de 10 auditores maximum.

Le pouvoir reconnu à l'Auditorat et à ses membres se voit renforcé par la possibilité qui lui est reconnue de se prononcer sur la confidentialité des pièces du dossier, d'exiger des renseignements et de ne pas s'opposer à une concentration dans le cadre d'une procédure simplifiée.

Ces compétences accrues ont été données aux auditores afin de raccourcir les procédures en faveur des entreprises et également de soulager le Conseil de la concurrence de différentes tâches pour que ce dernier puisse se consacrer le plus possible aux pratiques restrictives de concurrence.

La loi réserve certaines compétences particulières à l'Auditorat agissant en collège.

C) Un greffe est institué auprès du Conseil et remplace le secrétariat prévu par la loi coordonnée de 1999.

D) Le Service de la concurrence verra ses moyens adaptés à l'importance de ses missions intégralement consacrées à la concurrence tant en ce qui concerne l'instruction des dossiers, l'appui au Ministre dans la définition de la politique de la concurrence que la participation de la Belgique aux travaux européens et internationaux sur le sujet. Pour la représentation étrangère, le postulat de départ est que la représentation aux forums de préparation politique doit être assurée par le Ministre ou son délégué. Il existe toutefois des forums portant sur la jurisprudence. Or, dans certains cas, les deux domaines ne peuvent être clairement distingués. Comme règle générale, la représentation est confiée au Ministre, tandis que le Conseil représente lorsqu'il s'agit de réunions d'instances législatives.

Au terme d'une année le fonctionnement du Service sera évaluée en vue d'un éventuel élargissement et d'un éventuel upgrade à une Direction générale au sein du Service Public Fédéral Economie.

E) De Commissie voor de Mededinging wordt behouden met zijn adviesbevoegdheden inzake alle algemene kwesties in verband met het mededingingsbeleid.

F) De voorgestelde wet wordt vervolledigd met volgende verschillende bepalingen :

1) De bepalingen inzake het beroepsgeheim worden aangepast aan de organen ingesteld door de wet en in overeenstemming gebracht met de hervorming die volgt uit de modernisering van het Europees recht, onder meer met de oprichting van een netwerk van mededingingsautoriteiten

2) er wordt voorzien in onverenigbaarheden met betrekking tot de raadsleden, de leden van het Auditoraat en de griffie;

3) het vastleggen van de gevallen van vervallenverklaring of schorsing uit het ambt van raadslid of lid van het Auditoraat.

HOOFDSTUK IV - Procedures

A) Algemene regels

Deze regels bepalen de wijze waarop het Auditoraat kan gevat worden om een onderzoek te openen, evenals de perken waarbinnen zich de bevoegdheden situeren toegekend aan het Auditoraat en zijn leden evenals aan de ambtenaren van de [Dienst voor de Mededinging]

Hierbij moet opgemerkt worden dat het Hof van cassatie, wanneer het gevat is door een prejudiciële vraag, het Auditoraat kan vatten voor een onderzoek.

De bepalingen van artikel 45 inzake de algemene onderzoeksprocedure hernemen het geheel van de bepalingen van artikel 23 van de gecoördineerde wet van 1999, waarbij hetzij technische aanpassingen werden aangebracht, hetzij aanpassingen als gevolg van de modernisering van het Europees recht.

B) Specifieke onderzoeksregels betreffende restrictieve praktijken.

Behalve het feit dat de dossiers dienen ingediend te worden bij het Auditoraat, kent de wet voortaan aan het Auditoraat de bevoegdheid toe om klachten of verzoeken te klasseren in het geval deze niet ontvan-

E) La Commission de la concurrence est maintenue avec sa compétence d'avis sur toutes les questions générales de politique de concurrence.

F) La présente loi est complétée par différentes dispositions :

1) adaptant le secret professionnel aux organes institués par la loi et le rendant compatible avec la réforme issue de la modernisation du droit européen de la concurrence qui, notamment, met sur pied un réseau d'autorités de concurrence;

2) prévoyant des incompatibilités se rapportant aux conseillers, aux membres de l'Auditorat et du greffe;

3) établissant la déchéance ou la suspension des fonctions de conseillers et de membres de l'Auditorat.

CHAPITRE IV. - Procédures

A) Règles générales

Il s'agit de l'identification des modes de saisine de l'Auditorat en vue d'ouvrir une instruction et de la délimitation de l'étendue des pouvoirs attribués à l'Auditorat et ses membres ainsi qu'aux agents [du Service de la concurrence].

Il y a lieu d'observer que la Cour de cassation saisie d'une question préjudicielle peut saisir pour instruction l'Auditorat.

Les dispositions reprises à l'article 45 relatif à la procédure générale d'instruction reprennent dans l'ensemble les dispositions qui étaient contenues à l'article 23 de la loi coordonnée de 1999 moyennant soit des adaptations techniques, soit des aménagements consécutifs à la modernisation du droit européen.

B) Règles d'instruction spécifiques aux pratiques restrictives de concurrence.

Outre le fait que les dossiers doivent être introduits auprès de l'Auditorat, la loi prévoit désormais la compétence pour l'Auditorat de classer la plainte ou la demande pour cause d'irrecevabilité ou de non-fondement.

kelijk of ongegrond zijn. Een beroep daartegen kan worden ingesteld bij de Raad.

Indien de klacht of het verzoek echter gegrond lijkt, wordt een gemotiveerd verslag neergelegd bij de Raad. Hierbij dient te worden opgemerkt dat de mededeling van de punten van bezwaar zoals dit in de vorige wetgeving was voorzien, wordt afgeschaft. Deze mededeling diende te worden gevolgd door een oproeping van de betrokken ondernemingen vooraleer het verslag van de verslaggever kon worden neergelegd.

Deze eerste oproeping van de betrokken ondernemingen heeft niet alleen weinig zin in de huidige context aangezien deze ondernemingen op dat ogenblik nog geen toegang hadden gekregen tot het dossier, maar bovenal is dergelijke oproeping vreemd aan de rol van de verslaggever, die een onderzoeker en aanklager is. De oproeping van de betrokken ondernemingen is in dit stadium van het onderzoek overigens overbodig, aangezien het debat ten gronde voor de Raad zal worden gevoerd met volledige kennis van het dossier.

Daarom is het aangewezen om deze « dubbele procedure » zoals bedoeld in artikel 24, paragraaf 3 (oude tekst), namelijk mededeling van de punten van bezwaar en oproeping van de betrokken ondernemingen enerzijds, en opmaken van een gemotiveerd verslag anderzijds, te vervangen door een « enkelvoudige » procedure waarbij de auditeur in zijn hoedanigheid van aanklager zijn bezwaren te kennen geeft in een gemotiveerd verslag, waarop een schriftelijke en mondelinge procedure volgt voor de Raad (in zijn hoedanigheid van administratief rechtscollege), tijdens dewelke de partijen hun opmerkingen kunnen maken in het kader van het tegensprekelijk debat.

De artikelen 47 en 48 hernemen de voorgaande regelgeving met aanpassing van de benamingen van de nieuwe organen.

C) Beslissing inzake restrictieve praktijken

Wat de procedure betreft wordt er weinig gewijzigd. Evenwel wordt de bescherming van de vertrouwelijkheid van de documenten versterkt door het feit dat een raadslid, dat niet zetelt in de kamer die de zaak zal behandelen, zich uitsprekt over de relevantie van het begrip "vertrouwelijk".

De toepassing van de wet noopt dikwijls tot het overmaken van vertrouwelijke gegevens aan de Dienst voor de Mededinging], aan het Auditoraat, aan de Raad voor de Mededinging of aan zijn voorzitter.

Un recours est alors organisé devant le Conseil.

Par contre lorsque la plainte ou la demande est estimée fondée, un rapport motivé est déposé au Conseil. Il y a toutefois lieu d'observer que la communication des griefs prévue dans la législation antérieure, est supprimée. Celle-ci devait être suivie d'une convocation des entreprises en cause avant que ne puisse être déposé le rapport du rapporteur.

Non seulement cette première convocation des entreprises concernées a peu de sens dans le contexte actuel dans la mesure où ces entreprises n'ont pas encore eu accès au dossier à ce moment, mais en outre pareille convocation est étrangère au rôle du rapporteur, qui est celui d'un enquêteur et d'un procureur. La convocation des entreprises concernées à ce stade de l'enquête est d'ailleurs superfétatoire, au vu du débat de fond et en pleine connaissance du dossier qui sera mené devant le Conseil.

Pour ces raisons, il est indiqué de remplacer la « double procédure », telle que prévue par l'article 24, paragraphe 3 (ancien), de communication des griefs et convocation des entreprises concernées, d'une part, et de rédaction d'un rapport motivé, d'autre part, par une procédure « simple » aux termes de laquelle l'auditeur en tant que procureur expose ses griefs dans un rapport motivé, laquelle est suivie par une procédure écrite et orale devant le Conseil (dans sa qualité de juridiction administrative), au cours de laquelle les parties font valoir leurs observations dans le cadre d'un débat contradictoire.

Les articles 47 et 48 reprennent la législation précédente en l'adaptant à l'intitulé des nouveaux organes.

C) Décision en matière de pratiques restrictives

Au niveau procédural, peu de modifications sont apportées. Néanmoins, la protection de la confidentialité des documents est renforcée par le fait que c'est un conseiller du Conseil qui ne siège pas dans la chambre qui connaît de l'affaire qui se prononce sur la pertinence de la notion "confidentiel".

L'application de la loi nécessite souvent la transmission de données confidentielles au Service de la concurrence, à l'Auditorat, au Conseil de la concurrence ou à son président.

Vertrouwelijke gegevens kunnen onder andere slaan op de zakengeheimen van ondernemingen of de identiteit van de personen die een klacht hebben neergelegd. De vertrouwelijkheid van deze gegevens moet worden beoordeeld in de context van een zaak.

Het dossier dat wordt opgemaakt in de loop van het onderzoek bevat vertrouwelijke informatie die naargelang het geval afkomstig is van ondernemingen die het voorwerp uitmaken van het onderzoek of vanwege derden, zoals de klagers of ondernemingen of instellingen die vertrouwelijke inlichtingen hebben verstrekt in antwoord op een verzoek om inlichtingen.

De rechten van verdediging van de betrokken ondernemingen vereisen in principe dat zij op het gepaste ogenblik toegang krijgen tot alle informatie die nodig is voor hun verweer, te weten de totaliteit van de documenten ten laste en ten onlaste die ingezameld werden door de [Algemene Directie Mededinging] in de loop van het onderzoek of die in de loop van dit onderzoek werden overgemaakt aan deze [Algemene Directie], aan het Auditoraat of aan de Raad.

De artikelen 24, § 2, 27 § 1 en 32ter van de wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd in 1999, leggen de beginselen neer op grond waarvan het vereiste van het recht op verweer wordt verzoend met de noodzaak voor de organen belast met de uitvoering van de wet om kennis te kunnen nemen van vertrouwelijke gegevens bij de uitvoering van hun taak. Deze bepalingen staan er niet aan in de weg dat bijvoorbeeld aan de betrokken partijen een niet-vertrouwelijke samenvatting wordt verstrekt, of informatie op anonieme basis of samengevoegde cijfergegevens om identificatie uit te sluiten.

Deze procedure is echter onbevredigend omdat zij een efficiënte afhandeling van de procedure bemoeilijkt en vaak aanleiding gaf, in het stadium van de procedure voor de Raad, tot ingewikkelde procedurevragen die de effectieve toepassing van de wet kunnen belemmeren. Zo is bijvoorbeeld op het ogenblik van het opstellen van het gemotiveerd verslag nog niet duidelijk welke stukken uiteindelijk als vertrouwelijk of niet-vertrouwelijk zullen behandeld worden (omdat de relevantie van deze kwalificatie voor de Raad werd bepleit en dus in een later stadium) en zo bestond het gevaar dat de Raad kennis nam van vertrouwelijke gegevens waartoe de betrokken ondernemingen geen toegang hadden.

Dit ontwerp tracht deze situatie te verhelpen om de slagkracht van de wet te versterken zonder te raken

Des données confidentielles peuvent, entre autres, porter sur des secrets d'affaires d'entreprises ou l'identité de personnes qui ont porté plainte. La confidentialité de ces données doit être appréciée dans le contexte d'une affaire.

Le dossier qui est constitué au cours de l'instruction contient de l'information confidentielle provenant, selon les cas, des entreprises faisant l'objet de l'instruction ou de tiers, par exemple des plaignants ou des entreprises ou institutions qui ont fourni des informations confidentielles en réponse à une demande de renseignements.

En principe, les droits de la défense des entreprises concernées exigent qu'elles obtiennent au moment approprié accès à toute l'information nécessaire pour leur défense, à savoir l'ensemble des documents à charge et à décharge qui sont rassemblés par la Direction générale de la concurrence au cours de l'instruction ou qui sont transmis à cette Direction générale, à l'Auditorat ou au Conseil au cours de la procédure.

Dans la loi sur la protection de la concurrence économique coordonnée en 1999, les articles 24, § 2, 27, § 1er et 32ter de la loi posaient les principes en vertu desquels l'exigence de respect des droits de la défense était conciliée avec la nécessité pour les organes chargés de l'application de la loi de prendre connaissance de données confidentielles pour l'accomplissement de leurs fonctions. Ces dispositions ne s'opposaient pas à la communication aux parties concernées, par exemple, d'un compte-rendu non-confidentiel, d'informations anonymes ou de données chiffrées agrégées pour en exclure l'identification.

Cette procédure n'était toutefois pas satisfaisante car elle entravait le déroulement efficace de la procédure et donnait également souvent lieu, au stade de la procédure devant le Conseil à des questions complexes de procédure qui pouvaient empêcher l'application effective de la loi. Il n'était, par exemple, pas encore clair au moment de la rédaction du rapport motivé, quelles pièces seraient traitées comme confidentielles ou non-confidentielles (parce que la pertinence de la qualification était débattue devant le Conseil et donc à un stade ultérieur) et existait le risque que le Conseil prenne connaissance de données confidentielles auxquelles les entreprises concernées n'avaient pas accès.

La présente proposition tente d'améliorer cette situation pour renforcer l'effectivité de la loi sans nuire aux

aan de rechten van verdediging van de betrokken ondernemingen.

Het is tevens vereist om in het licht van de huidige rechtspraak bijzondere regels te voorzien voor de behandeling van vertrouwelijke gegevens in het kader van een beroepsprocedure bij het Hof van beroep te Brussel tegen een beslissing van de Raad voor de Mededinging of van zijn voorzitter. Op die manier kan ook het vertrouwelijk karakter van sommige gegevens worden bewaard voor het Hof van beroep en een efficiënte toepassing van de wet worden gevrijwaard.

Deze benadering is overigens conform met artikel 6 van de Europese Conventie over de Rechten van de Mens dat het recht op een billijk proces bevestigt. Terwijl het vereiste van het tegensprekelijk debat stelt dat elke partij in de mogelijkheid dient te verkeren om kennis te nemen van de elementen die door de andere partij werden aangebracht, aanvaardt het Europees Hof van de Rechten van de Mens een beperking in strafzaken. In zijn arrest van 22 juli 2003 erkent het :

"Le droit à une divulgation des preuves pertinentes n'est pas absolu. Dans une procédure pénale donnée, il peut y avoir des intérêts concurrents – tels que la sécurité nationale ou la nécessité de protéger des témoins risquant des représailles ou de garder secrète des méthodes policières de recherche des infractions – qui doivent être mis en balance avec les droits de l'accusé. Dans certains cas, il peut être nécessaire de dissimuler certaines preuves à la défense de façon à préserver les droits fondamentaux d'un autre individu ou à sauvegarder un intérêt public important. Toutefois, seules sont légitimes au regard de l'article 6 § 1 les mesures restreignant les droits de la défense qui sont absolument nécessaires. De surcroît, si l'on veut garantir un procès équitable à l'accusé, toutes difficultés causées à la défense par une limitation de ses droits doivent être suffisamment compensées par la procédure suivie par la procédure judiciaire." (Edwards et Lewis c/ Royaume-Uni, arrest enkel in het Engels en het Frans beschikbaar).

Deze redenering kan doorgetrokken worden naar de dossiers waarvan de Raad voor de Mededinging kennis dient te nemen. De Raad wordt geacht een beslissing te nemen op basis van het algemeen economisch belang.

In zijn beslissing nr. 2001-P/K-25 van 23 mei 2001, zaak nr. CONC-I/O-98/0019 - ITB c/ SNCB (B.S. 14/09/2001, Franstalig dossier) heeft de Raad het strafrechtelijk aspect op de voorgrond gesteld dat bevat ligt in de wet tot bescherming van de economische

droits de la défense des entreprises concernées.

Il est également nécessaire au vu de la jurisprudence actuelle d'adopter des règles particulières pour le traitement des données confidentielles dans le cadre d'un appel devant la Cour d'appel de Bruxelles contre une décision du Conseil de la Concurrence ou de son président. Ainsi, le caractère confidentiel de certaines données peut également être protégé devant la Cour d'appel et l'application effective de la loi s'en trouve garantie.

Cette approche est par ailleurs conforme à l'article 6 de la Convention européenne des Droits de l'homme qui consacre le droit à un procès équitable. Alors que le principe du contradictoire postule en principe la faculté pour chacune des parties de prendre connaissance des éléments produits par l'autre partie, la Cour européenne des Droits de l'homme admet en matière pénale une restriction. Ainsi dans son arrêt du 22 juillet 2003 elle reconnaît que :

"Le droit à une divulgation des preuves pertinentes n'est pas absolu. Dans une procédure pénale donnée, il peut y avoir des intérêts concurrents – tels que la sécurité nationale ou la nécessité de protéger des témoins risquant des représailles ou de garder secrète des méthodes policières de recherche des infractions – qui doivent être mis en balance avec les droits de l'accusé. Dans certains cas, il peut être nécessaire de dissimuler certaines preuves à la défense de façon à préserver les droits fondamentaux d'un autre individu ou à sauvegarder un intérêt public important. Toutefois, seules sont légitimes au regard de l'article 6 § 1 les mesures restreignant les droits de la défense qui sont absolument nécessaires. De surcroît, si l'on veut garantir un procès équitable à l'accusé, toutes difficultés causées à la défense par une limitation de ses droits doivent être suffisamment compensées par la procédure suivie par la procédure judiciaire." (Edwards et Lewis c/ Royaume-Uni).

Ce raisonnement peut être étendu aux dossiers dont a à connaître le Conseil de la concurrence qui est amené à prendre une décision sur la base de l'intérêt économique général.

Le Conseil dans sa décision n°2001-P/K-25 du 23 mai 2001, affaire CONC-I/O-98/0019 – ITB c/ SNCB (MB 14/09/2001), a mis en exergue l'aspect pénal contenu dans la loi sur la protection de la concurrence économique en soulignant le caractère d'ordre public économi-

mededinging en het karakter van openbare economische orde ingesteld door de wet benadrukt.

In dit hoofdstuk geeft artikel 50 een wettelijke basis voor een clementieprogramma zoals dit ook is opgenomen in het Europees communautair recht en in de gezamenlijke mededeling van de Raad voor de Mededinging en het Korps verslaggevers van 30 maart 2004 (B.S. 30 april 2004 - 2° editie).

Dit ontwerp voorziet eveneens dat de ondernemingen de mogelijkheid verkrijgen om toezeggingen te doen die tegemoetkomen aan de bezorgdheden van de Raad wanneer deze voornemens is de beëindiging van een inbreuk te gelasten.

D) Onderzoek inzake concentratie

In vergelijking met de onderzoeksregels van de gecoördineerde wet van 1999 werd enkel de berekening van de termijnen gewijzigd en gebeurt deze nu in werkdagen, en werd de mogelijkheid voorzien voor de ondernemingen om reeds in het stadium van het onderzoek in eerste fase verbintenissen aan te bieden.

E) Beslissing inzake concentratie

De regels die van toepassing zijn op de beslissing inzake concentratie werden gewijzigd teneinde het mogelijk te maken ook aan de Raad verbintenissen aan te bieden zowel in de 1° als in de 2° fase, en dit tot op het ogenblik van de beslissing.

Het doel dat hierbij beoogd wordt is om de ondernemingen de mogelijkheid te bieden alles in het werk te stellen om hun concentraties toelaatbaar te horen verklaren.

De termijnen worden voortaan in werkdagen berekend.

De termijn die aan de Raad wordt toegekend om zijn beslissing in 2° fase te nemen bedraagt nu 70 werkdagen, en kan verlengd worden in het geval de partijen verbintenissen wensen aan te bieden.

Het ontwerp behoudt de tussenkomst van de Minister-raad om de verwezenlijking van een concentratie toe te staan om redenen van algemeen belang die het winnen van het risico aantasting van de mededinging vastgesteld door de Raad. Hij kan eveneens tussenkomen om, volledig of gedeeltelijk, de voorwaarden of verplichtingen op te heffen die de Raad in zijn toelaatbaarheidsbeslissing heeft opgelegd.

que institué par la loi.

Dans ce chapitre, l'article 50 donne une base légale à un programme de clémence tel que repris dans le droit communautaire européen et dans la Communication conjointe du Conseil de la concurrence et du Corps des rapporteurs du 30 mars 2004 (MB 30 avril 2004 – Edition 2).

Le présent projet prévoit maintenant la possibilité pour les entreprises d'offrir des engagements de nature à répondre aux préoccupations du Conseil lorsque celui-ci envisage une décision de cessation d'infraction.

D) Instruction en matière de concentration.

Par rapport aux règles d'instruction contenues dans la loi coordonnée de 1999 sont seulement apportées comme modifications la computation du délai en jours ouvrables et la possibilité pour les entreprises de présenter déjà au stade de l'instruction en 1ère phase des engagements.

E) Décision en matière de concentration

Les dispositions applicables à la décision en matière de concentration ont été amendées en vue de permettre de présenter également au Conseil des engagements tant en 1ère qu'en 2ème phase et ce jusqu'au moment de la prise de décision du Conseil.

Le but recherché est de permettre aux entreprises de tout mettre en œuvre pour obtenir une décision d'admissibilité de la concentration.

Les délais se comptent dorénavant en jours ouvrables.

Le délai accordé au Conseil pour prendre sa décision en 2ème phase est maintenant de 70 jours ouvrables, prolongeables selon que les parties souhaitent présenter des engagements.

Le projet de loi maintient l'intervention du Conseil des Ministres pour autoriser la réalisation d'une concentration pour des raisons d'intérêt général qui l'emporte sur le risque d'atteinte à la concurrence constaté par le Conseil. Il peut également intervenir pour supprimer totalement ou partiellement des conditions ou charges qui auraient été imposées par le Conseil dans sa décision d'admissibilité.

F) Onderzoek en beslissing tijdens een vereenvoudigde procedure bij concentratie

Dit ontwerp integreert ook een nieuwe procedure inzake concentratie die reeds werd toegepast op basis van een gezamenlijke verklaring van de Raad en het Korps verslaggevers (B.S. 11/12/2002) en voorziet op die wijze in een wettelijke grondslag daarvoor.

In dit kader en voor zover de toepassingsvoorwaarden voor deze procedure zijn vervuld, beschikt de auditeur over de bevoegdheid om zich niet tegen een concentratie te verzetten binnen een termijn van ten hoogste 25 werkdagen.

Indien de toepassingsvoorwaarden voor de vereenvoudigde procedure niet zijn vervuld herneemt de gewone procedure.

Het belang om deze nieuwe procedure aan te nemen blijkt uit de ervaring. Het is inderdaad gebleken dat heel wat concentraties die het voorwerp uitmaakten van een aanmelding finaal moesten toegelaten worden om de eenvoudige reden dat de marktaandeeldrempel van 25 % niet werd bereikt, zoals bedoeld in artikel 59.

Deze nieuwe procedure werd ingevoerd ten voordele van de ondernemingen die aldus binnen een zeer korte termijn weten of hun concentratie toelaatbaar is.

Daarnaast zal het geven van de toelating aan de auditeur om zich hierover uit te spreken het eveneens mogelijk maken om de Raad de ontlasten van een niet te veronachtzamen werklast en hem toelaten zich toe te leggen op de restrictieve mededingingspraktijken.

G) Voorlopige maatregelen

Volgens het ontwerp moeten de verzoeken om voorlopige maatregelen voortaan gericht worden aan het Auditoraat. Het Auditoraat krijgt eveneens de bevoegdheid om te seponeren wanneer het verzoek onontvankelijk of ongegrond wordt verklaard. In dit geval kan beroep worden aangetekend bij de voorzitter van de Raad. De beslissingen van de voorzitter zijn niet vatbaar voor hoger beroep.

Indien de voorzitter of het raadslid dat hij aanwijst het beroep gegrond acht, wordt het dossier naar het Auditoraat teruggestuurd voor onderzoek.

Deze nieuwe bevoegdheid werd aan het Auditoraat toegekend met het doel de Raad te ontlasten van verzoeken die klaarblijkelijk onontvankelijk of onge-

F) Instruction et décision au cours d'une procédure simplifiée en matière de concentration

Le présent projet intègre une nouvelle procédure en matière de concentration qui était déjà d'application sur la base de la Communication conjointe du Conseil et du Corps des rapporteurs (MB du 11/12/2002) lui donnant ainsi une assise légale.

Dans ce cadre et pour autant que les conditions d'application de cette procédure soient remplies, l'auditeur dispose de la compétence de ne pas s'opposer à la concentration dans un délai de 25 jours ouvrables au plus.

Si les conditions d'application de la procédure simplifiée ne sont pas remplies, la procédure normale reprend son cours.

L'intérêt de l'adoption de cette nouvelle procédure a été avéré par l'expérience. En effet, il est apparu que de nombreuses concentrations qui ont fait l'objet d'une notification devaient finalement être approuvées pour le seul motif que le seuil de part de marché ne dépasse pas 25% tel que visé à l'article 59.

Cette nouvelle procédure a été mise en place en faveur des entreprises qui sauront dès lors dans un délai très rapide si leur concentration est admissible.

D'autre part, donner à l'auditeur le pouvoir de se prononcer permettra de délester le Conseil d'une charge de travail non négligeable et de se consacrer ainsi aux pratiques restrictives de concurrence.

G) Mesures provisoires

Dans le projet, les demandes de mesures provisoires doivent dorénavant être adressées à l'Auditorat. L'Auditorat se voit reconnaître la compétence de classement lorsque la demande est déclarée irrecevable ou non fondée. Un recours, dans ce cas, est ouvert devant le président du Conseil. Les décisions du président ne sont pas susceptibles de recours.

Si le président ou le conseiller qu'il délègue estime le recours fondé, le dossier est renvoyé à l'Auditorat pour instruction.

Ces nouvelles compétences ont été accordées à l'Auditorat dans le but de soulager le Conseil dans le cas de demandes manifestement irrecevables ou non fondées.

grond zijn.

H) Geldboeten en dwangsommen

De bepalingen inzake geldboeten en dwangsommen zoals bedoeld in de gecoördineerde wet van 1999 worden behouden waarbij de bedragen nu worden uitgedrukt in euro en waarbij ook rekening wordt gehouden met de afschaffing van het aanmeldingssysteem van overeenkomsten.

I) Bekendmaking en kennisgeving

De beslissingen van de Raad of van zijn voorzitter worden ter kennis gebracht van alle personen die er belang bij hebben beroep aan te tekenen volgens de bepalingen van dit ontwerp. Het is de datum van de kennisgeving die de termijn voor beroep bij het Hof van beroep te Brussel doet lopen, zoals bedoeld in het ontwerp van wet tot bescherming van de economische mededinging, dat een materie regelt bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Voor deze wijziging werd rekening gehouden met de verkregen ervaring, daar waar vroeger de termijn voor beroep, dat derden die door de Raad werden gehoord konden inleggen, een aanvang nam op de dag van de publicatie van de beslissing in het Belgisch Staatsblad. Dit kon aanleiding geven tot soms zeer laattijdige beroepen, wat ingaat tegen de juridische zekerheid van de ondernemingen.

Artikel 69 neemt de bepalingen over van het vroegere artikel 41 van de gecoördineerde wet van 1999 waarbij rekening wordt gehouden met de nieuwe vereenvoudigde procedure.

J) Samenwerking met de Europese Commissie en de mededingingsautoriteiten van de andere lidstaten van de Europese Unie

Rekening houdende met de algemene filosofie en de doelstellingen van Verordening (EG) 1/2003 die de decentralisering organiseert van de Europese mededingingsregels, wordt het nuttig geacht een aparte afdeling (nieuwe afdeling 10) te wijden aan de samenwerking met de Europese Commissie en de mededingingsautoriteiten van de andere lidstaten. De grondslagen van deze samenwerking, zoals vastgelegd in artikel 11 van Verordening 1/2003, werden voor zover nodig opgenomen in deze afdeling.

Om aan artikel 11, lid 1 tot 4 van Verordening 1/2003 op een efficiënte manier uitwerking te geven, is het van essentieel belang dat de Europese Commissie en

H) Amendes et astreintes

Les dispositions relatives aux amendes et aux astreintes telles que prévues par la loi coordonnée de 1999, sont maintenues en intégrant toutefois les montants exprimés en euros et en tenant compte de la suppression du système de notification des ententes.

I) Publication et notification

Les décisions du Conseil de la concurrence ou de son président sont notifiées à toutes personnes qui auraient intérêt à recours selon les dispositions du présent projet. C'est la date de la notification qui fait courir le délai de recours auprès de la Cour d'appel de Bruxelles ainsi que le prévoit le projet de loi sur la protection de la concurrence économique réglant une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Cette modification a été apportée compte tenu de l'expérience acquise, auparavant le recours que pouvait tenter les tiers ayant été entendus par le Conseil se comptait à partir du jour de la publication au Moniteur belge. Cela pouvait donner lieu à une possibilité de recours très tardif allant à l'encontre de la sécurité juridique des entreprises.

L'article 69 reprend les différentes dispositions antérieurement reprises à l'article 41 de la loi coordonnée de 1999 en tenant compte de la nouvelle procédure simplifiée.

J) Coopération avec la Commission européenne et les autorités de concurrence des autres pays membres de l'Union européenne

Compte tenu de la philosophie générale et des objectifs du Règlement (CE) 1/2003 qui organise la décentralisation des règles européennes de concurrence, il a été jugé opportun de consacrer une section indépendante (nouvelle section 10) à la coopération avec la Commission européenne et les autorités de concurrence des autres Etats membres. Les principes de cette coopération, tels qu'établis à l'article 11 du Règlement 1/2003, ont été repris, pour autant que de besoin, dans cette nouvelle section.

Afin de mettre en œuvre de manière efficace l'article 11, paragraphe 1 à 4 du Règlement 1/2003, il est essentiel que la Commission européenne et les autres autori-

de andere nationale mededingingsautoriteiten zich niet moeten inlaten met de interne bevoegdheidsverdeling tussen de Dienst voor de Mededinging, het Auditoraat en de Raad. Daarom wordt voorgesteld dat de inlichtingen bestemd voor de Belgische mededingingsautoriteit gericht worden aan de griffie, die er mee belast wordt om ze aan de bevoegde organen over te maken. Van de andere kant zal elk orgaan er zich mee belasten de informatie waarover hij beschikt uit hoofde van zijn eigen bevoegdheid, over te maken aan de Europese Commissie en aan de andere nationale mededingingsautoriteiten.

Wat daarenboven de uitvoering van artikel 11, lid 4 betreft, zal een wijziging van het reglement van inwendige orde van de Raad nodig zijn om vast te leggen op welk ogenblik een ontwerp van beslissing zal moeten worden meegedeeld. Er zal moeten overgevaakt worden dat de verplichting om een ontwerp van beslissing of een gelijkaardig document over te maken aan de Europese Commissie niet in strijd is met het principe van de geheimhouding van het beraad waardoor de Raad gebonden is in zijn hoedanigheid van administratief rechtscollege.

Ter uitvoering van artikel 11, lid 5 van Verordening 1/2003 wordt voorgesteld om een nieuw artikel 73 aan te nemen dat de noodzakelijke procedures vastlegt teneinde aan de partijen die het voorwerp van een onderzoek uitmaken de mogelijkheid te verzekeren om te kunnen reageren op de antwoorden van de Commissie naar aanleiding van de raadplegingen door de mededingingsautoriteiten. Deze zekerheid gebiedt dat zowel de vraag als het antwoord schriftelijk worden gesteld, en bij het dossier worden gevoegd dat de partijen kunnen inzien. Een overeenstemmende bepaling wordt opgenomen voor het geval de raadpleging gebeurt door de Raad.

In diezelfde afdeling worden andere bepalingen uit de gecoördineerde wet overgenomen die eveneens betrekking hebben op de samenwerking tussen mededingingsautoriteiten. Het gaat hierbij over de vroegere artikelen 53 en 49, die nu de nieuwe artikelen 70 en 71 uitmaken.

De gedecentraliseerde toepassing van het Europees mededingingsrecht alsook de samenwerking tussen mededingingsautoriteiten die eruit voortvloeit, zal aanleiding geven tot een voortdurende stroom van informatie tussen de betrokken autoriteiten. Overeenkomstig artikel 12, lid 1 van de Verordening 1/2003, zullen [de Algemene Directie], het Auditoraat en de Raad voortaan de bevoegdheid hebben om alle gegevens, zowel van feitelijke als van juridische aard, met

tés nationales de concurrence n'aient pas à se préoccuper de questions de répartition de compétences internes entre le Service de la concurrence, l'Auditorat et le Conseil. Il est dès lors proposé que les informations destinées à l'autorité belge de concurrence soient adressées au greffe qui se chargera de les transmettre aux organes compétents. En revanche, chacun des trois organes se chargera de communiquer l'information qu'il détient en vertu de ses propres compétences à la Commission européenne et aux autres autorités nationales de concurrence.

En outre, en ce qui concerne l'exécution de l'article 11, paragraphe 4, un changement du règlement d'ordre intérieur du Conseil sera nécessaire afin d'établir à quel moment un projet de décision devra être communiqué. Il convient d'être attentif à ce que l'obligation de communiquer un projet de décision ou un document similaire à la Commission européenne ne puisse être en contradiction avec le principe du secret du délibéré qui lie le Conseil, en tant que juridiction administrative.

Aux fins de mettre en œuvre l'article 11, paragraphe 5 du Règlement 1/2003, il est proposé d'adopter un nouvel article 73 qui établirait les étapes procédurales nécessaires en vue de garantir aux parties qui sont sous le coup d'une enquête la possibilité de pouvoir réagir aux réponses de la Commission aux consultations des autorités de concurrence. Cette garantie impose que tant la question que la réponse soient écrites et soient incluses dans le dossier que les parties pourront consulter. Une disposition correspondante est prévue lorsque la consultation a lieu auprès du Conseil.

Sous cette même section, ont été reprises d'autres dispositions de la loi coordonnée qui concernent également la coopération entre autorités de concurrence. Il s'agit de l'ancien article 53 et de l'ancien article 49, devenus les nouveaux articles 70 et 71.

L'application décentralisée du droit européen de la concurrence, ainsi que la coopération des autorités de concurrence qui en résulte, se traduiront par un flux d'informations conséquent entre les autorités concernées. Conformément à l'article 12, paragraphe 1, du Règlement 1/2003, [la Direction générale], l'Auditorat et le Conseil ont désormais le pouvoir de communiquer à la Commission européenne et aux autorités de concurrence des autres Etats membres tout élément de fait ou

inbegrip van vertrouwelijke inlichtingen, mee te delen aan de Europese Commissie en aan de mededingingsautoriteiten van de andere lidstaten, alsook in voorkomend geval om zulke informatie die bekomen werd van de Europese Commissie of van de mededingingsautoriteiten van de andere lidstaten als bewijsmiddel te gebruiken. Bijgevolg wordt voorgesteld om een nieuwe bepaling in die zin in te voeren, namelijk het artikel 72.

HOOFDSTUK V - Beroepen tegen de beslissingen van de sectoriele regulatoren.

Voorliggend ontwerp kent aan de Raad voor de Mededinging de bevoegdheid van beroepsinstantie toe tegen de beslissingen genomen door de sectoriele regulatoren in de gevallen voorzien door de wet, namelijk door de verschillende wetten die de sectorregulatoren instellen.

Artikel 75 bepaalt enkel de regels om beroep aan te tekenen en de minimale procedureregels.

HOOFDSTUK VI - Strafbepalingen

De bepalingen van dit hoofdstuk hernemen de bepalingen van de vroegere artikelen 44 en 45 waarbij enerzijds de bedragen in euro worden uitgedrukt, en anderzijds rekening wordt gehouden met de gedecentraliseerde toepassing van het Europees recht.

HOOFDSTUK VII - Andere bepalingen

Artikel 78 legt nog eens de nadruk op de vertrouwelijkheidvereiste en het restrictief gebruik van de inlichtingen die ingezameld werden bij de toepassing van deze wet, zonder afbreuk te doen aan de samenwerking met de Europese Commissie en de mededingingsautoriteiten van de andere lidstaten van de Europese Unie.

Artikel 79 § 1 wordt geactualiseerd door een verwijzing naar het Wetboek van Vennootschappen.

§ 3 werd aangepast aan de definitie van de omzet, zoals die wordt gegeven in artikel 5 van de Verordening (EG) 139/2004 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen, inzake de kredietinstellingen en andere financiële instellingen en voor de verzekeringsmaatschappijen.

Artikel 80 neemt de bepalingen over van artikel 47 van de gecoördineerde wet van 1999.

Artikel 81 herneemt de bepalingen van het oud artikel

de droit, en ce compris des informations confidentielles, ainsi que le cas échéant d'utiliser comme moyen de preuve de telles informations obtenues de la Commission européenne ou des autorités de concurrence des autres Etats membres. Il est par conséquent suggéré d'introduire une nouvelle disposition en ce sens, à savoir le nouvel article 72.

CHAPITRE V – Des recours contre les décisions des autorités sectorielles de régulation

Le présent projet confère au Conseil de la concurrence la compétence de juridiction de recours des décisions prises par les autorités sectorielles de régulation dans les cas prévus par la loi, c'est-à-dire par les différentes lois qui instituent les régulateurs sectoriels.

L'article 75 règle simplement les modalités d'introduction des recours et les règles de procédure minimales.

CHAPITRE VI – Dispositions pénales

Les dispositions reprises sous ce chapitre reprennent celles contenues dans les anciens articles 44 et 45 en y intégrant d'une part les montants de l'amende en euros et d'autre part l'application décentralisée du droit européen.

CHAPITRE VII – Autres dispositions

L'article 78 insiste à nouveau sur l'obligation de confidentialité et l'utilisation restrictive des renseignements reçus en application de la présente loi, sans préjudice de la coopération avec la Commission européenne et les autorités de concurrence des autres pays membres de l'Union européenne.

A l'article 79 § 1er, une actualisation a été apportée par la prise en compte du Code des sociétés.

Le § 3 a été adapté en tenant compte du chiffre d'affaires tel que défini, pour les établissements de crédit et autres établissements financiers et pour les entreprises d'assurance, au Règlement (CE) 139/2004 relatif au contrôle des concentrations entre entreprises (article 5).

L'article 80 reprend les mêmes dispositions que l'article 47 de la loi coordonnée de 1999.

Les dispositions de l'article 81 reprennent celles de l'an-

48, waarbij de regels inzake verjaring op nationaal vlak afgestemd worden op de Europese regels om reden van het feit dat de artikelen 3 en 4 samen met de artikelen 81 en 82 van het Verdrag moeten toegepast worden

Inzake de regels van de verjaring wordt een onderscheid gemaakt tussen het onderzoek, het opleggen van sancties en de uitvoering van de sancties zoals voorzien in Verordening (EG) 1/2003

Artikel 82 neemt de bepalingen over van het oud artikel 50, c), van de gecoördineerde wet van 1999. De bepalingen van het oud artikel 50 a) en b) zijn afgeschaft wegens het invoegen van de nieuwe afdeling 10 betreffende de samenwerking met de Europese Commissie en de mededingingsautoriteiten van de andere lidstaten van de Europese Unie.

Artikel 83 neemt de bepalingen over van het vroegere artikel 51 van de gecoördineerde wet van 1999.

Artikel 84 neemt de bepalingen over van het vroegere artikel 52 van de gecoördineerde wet van 1999.

Artikel 85 neemt de bepalingen over van het vroegere artikel 54 waarbij rekening wordt gehouden met de afschaffing van de aanmeldingen om een ontheffing of een negatieve verklaring te bekomen inzake overeenkomsten.

HOOFDSTUK VIII - Overgangsbepalingen

In het licht van het voorstel om het nationaal ontheffingssysteem af te schaffen in de bedoeling om coherent te blijven met het communautair systeem, is het aangewezen om het lot te bepalen van de nog hangende verzoeken om negatieve verklaringen en aanmeldingen met het oog op een vrijstelling. In overeenstemming met artikel 34, eerste lid van Verordening (EG) nr. 1/2003 wordt voorgesteld deze verzoeken en aanmeldingen te laten vervallen. Met betrekking tot de in het verleden verleende vrijstellingen, dient de Raad bovendien bij wijze van overgangsmaatregel zijn bevoegdheid te behouden om deze vrijstellingen te kunnen herroepen of te wijzigen.

Artikel 88 voorziet bij wijze van overgangsmaatregel die geldt tot de benoeming van de leden van de Raad voor de Mededinging overeenkomstig de bepalingen van dit ontwerp van wet, dat de leden van de Raad, die benoemd zijn op grond van de in 1999 gecoördineerde wet tot bescherming van de economische mededinging, hun mandaat zullen blijven uitoefenen in afwachting van hun vervanging.

cien article 48 en alignant les règles de prescription nationales sur les règles européennes compte tenu du fait que les articles 3 et 4 doivent s'appliquer conjointement avec les articles 81 et 82 du Traité.

On distingue les règles de prescription en matière d'instruction, en matière d'imposition de sanctions et en matière d'exécution des sanctions comme le prévoit le Règlement (CE) 1/2003.

L'article 82 reprend la disposition prévue sous le litera c) de l'ancien article 50 de la loi coordonnée de 1999. Les litera a) et b) sont quant à eux supprimés en raison de la nouvelle section 10 relative à la coopération entre la Commission européenne et les autorités de concurrence des autres pays membres de l'Union européenne

L'article 83 reprend les dispositions prévues par l'ancien article 51 de la loi coordonnée de 1999.

L'article 84 reprend les dispositions prévues à l'ancien article 52 de la loi coordonnée de 1999.

L'article 85 reprend les dispositions prévues à l'ancien article 54 en tenant compte de la suppression de la notification des demandes d'exemption et d'attestation négative dans le cadre des ententes.

CHAPITRE VIII – Dispositions transitoires

Compte tenu de la proposition de supprimer le système national d'exemption, dans un souci de cohérence avec le système communautaire, il convient de régler le sort des demandes d'attestation négative et des notifications en vue de l'obtention d'une exemption encore pendantes. Conformément à l'esprit de l'article 34, paragraphe 1 du Règlement (CE) n° 1/2003, il est proposé d'abandonner ces demandes et notifications. En ce qui concerne les exemptions obtenues par le passé, le Conseil doit, de surcroît, au titre de mesures transitoires, conserver sa compétence afin de pouvoir rapporter ou modifier ces exemptions.

L'article 88 prévoit, à titre transitoire, que jusqu'à la nomination des membres du Conseil de la concurrence conformément aux dispositions du présent projet de loi, les membres du Conseil, nommés en vertu de la loi sur la protection de la concurrence économique coordonnée en 1999, continuent d'exercer leur mandat dans l'attente de leur remplacement.

HOOFDSTUK IX- Slotbepalingen

Artikel 90 machtigt de Koning om deze wet te coördineren.

Artikel 91 schaft de gecoördineerde wet tot bescherming van de economische mededinging van 1999 af.

Artikel 92 machtigt de Koning om gebruik te maken van zijn regelgevende bevoegdheid die Hem wordt toegekend in uitvoering van dit ontwerp.

DE MINISTER VAN ECONOMIE

CHAPITRE IX- Dispositions finales

L'article 90 permet au Roi de coordonner la présente loi.

L'article 91 abroge la loi sur la protection de la concurrence économique coordonnée en 1999.

L'article 92 permet au Roi de faire usage du pouvoir réglementaire qui lui est dévolu en application du présent projet.

LE MINISTRE DE L'ECONOMIE

MARC VERWILGHEN